

ความสุขจอมปลอม

FALSE HAPPINESS



T120932



สมพรพิศ มุจรินทร์

SOMPORN PIT MUCHARIN

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน...120932...
วัน, เดือน, ปี...3...10...2555

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2553 - 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลป
นิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

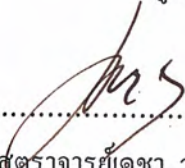

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

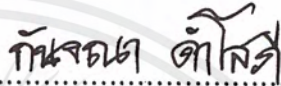

.....

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

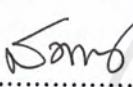

.....
(ศาสตราจารย์เชชา วราฐาน)

กรรมการ


.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กันจณา คำโสภี)


.....

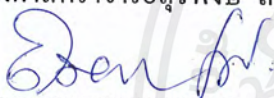
กรรมการ

.....

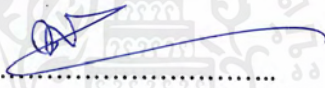
กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร ทชาชีวะ)


.....

กรรมการ


.....

กรรมการ

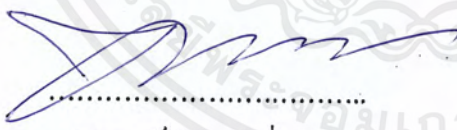
(อาจารย์ถนอมนวด เดชาคณีวงศ์)

(อาจารย์พัชชา แก้วทองตาล)


.....

กรรมการ

(อาจารย์ธนสาร พัฒนสุทธิชิตกุล)


.....

กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)


.....

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความสุขจอมปลอม False Happiness
ชื่อ	นางสาว สมพรพิศ มุจรินทร์
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2553 - 2554
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ สุรพงษ์ สมสุข

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้าก็เป็นบุคคลหนึ่งที่มีพฤติกรรมเช่นนี้ คือไม่สามารถที่จะแสดงอารมณ์ออกมาได้อย่างชัดเจนเนื่องจากตัวข้าพเจ้านั้น มักได้พบเจอแต่บุคคลที่แสดงพฤติกรรมตรงข้ามกับความปรารถนาที่แท้จริง หรือว่า การเสแสร้งแกล้งทำ ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมนี้แล้วเห็นว่าพฤติกรรมเช่นนี้ไม่ได้มีความผิดหรือไม่ดีแต่อย่างใด เพราะว่าพฤติกรรมเช่นนี้ เกิดขึ้นจากกลไกการป้องกันตัว (Defense Mechanism) ที่เกิดจากความคับข้องใจจากภายใน ความไม่สมหวัง ความไม่พร้อมทั้งร่างกายและสติปัญญา หรือ ความวิตกกังวลที่มาจากความกลัวหรือความไม่กล้าของตนเอง

กลไกการป้องกันตัวมีอยู่ ประเภท ดังนี้ การเก็บกด , การป้ายความผิดให้คนอื่น , การหาเหตุผลเข้าข้างตัวเอง , การถดถอย , การแสดงปฏิกิริยาตรงข้ามกับความปรารถนาที่แท้จริง , การสร้างวิมานในอากาศ หรือ ฝันกลางวัน , การแยกตัว , การหาสิ่งมาแทนที่ , การเลียนแบบ ในส่วนตัวของข้าพเจ้านั้นจัดอยู่ในประเภท การแสดงปฏิกิริยาตรงข้ามกับความปรารถนาที่แท้จริง การป้องกันตนเองประเภทนี้จะเป็นการทู่เทในการแสดงพฤติกรรมตรงข้ามกับความรู้สึกของตนเองที่ตนเองคิดว่าเป็นที่สังคมอาจจะไม่ยอมรับ

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปะนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ สุรพงษ์ สมสุข ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของ โครงการ.....	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	3
ขอบเขตของ โครงการ.....	3
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและอิทธิพลของปรัชญาความเชื่อที่มีต่อการสร้างสรรค์	5
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	5
อิทธิพลของปรัชญาที่มีผลต่อการสร้างสรรค์.....	7
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	14
แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	14
การดำเนินงานและขั้นตอนในการสร้างสรรค์.....	14
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง.....	16
กระบวนการสร้างงานภาพพิมพ์.....	23
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	26
วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	26
การจัดองค์ประกอบภาพ.....	31
บทที่ 5 บทสรุป	37
บรรณานุกรม	38
ภาพผลงานศิลปะ	39
ประวัติผู้เขียน	46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่		หน้า
1.	ภาพถ่ายที่ข้าพเจ้านำมาเป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ	6
2.	ภาพประกอบการสัมภาษณ์ดาราร	7
3.	ภาพร่างชุดที่ 1	16
4.	ภาพร่างชุดที่ 2	18
5.	ภาพร่างชุดที่ 3	21
6.	ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุ(รูปทรง)	27
7.	ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุ(พื้นผิว และ สี)	28
8.	ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุ(น้ำหนัก)	29
9.	ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุ(เส้น และ พื้นที่ว่าง)	30
10.	ภาพวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของผลงานชิ้นที่ 4	31
11.	ภาพวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของผลงานชิ้นที่ 5	34

บทที่ 1

บทนำ

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่อยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม มนุษย์กับสังคมจึงแยกกันไม่ได้ เพราะมนุษย์เกิดมาต้องอาศัยสังคม ฟังพาอาศัยและมีความสัมพันธ์ต่อกัน มีการจัดระเบียบในการมีชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีแบบแผน เพื่อเป็นหลักในการดำเนินชีวิตและการอยู่รอด มนุษย์ต้องสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่ตนเองและสังคมเพราะมนุษย์มีแบบแผนในการดำรงชีวิต

การดำรงชีวิตอยู่ของมนุษย์ในสังคมเกิดจากสภาพของสิ่งแวดล้อม ที่มีสิ่งเร้าต่างๆมากมาย ทั้งสิ่งเร้าภายนอกและภายใน สิ่งเร้าต่างๆมากมายเหล่านั้นล้วนส่งผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกของมนุษย์ เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป ตามสภาพและสิ่งแวดล้อมที่บุคคลเหล่านั้นดำรงอยู่ และเมื่อใดที่สิ่งเร้าเกิดขึ้นจากอารมณ์ที่ขัดแย้งไม่สัมพันธ์กับความต้องการของจิตใจ จะส่งผลให้เกิดการเก็บกดของอารมณ์ความรู้สึก ก่อให้เกิดภาวะอารมณ์อันหลากหลายตามมา เช่น ความเศร้าเสียใจ ความวิตกกังวล ความอึดอัด ความกดดัน เป็นต้น

อารมณ์ มาจากภาษาอังกฤษ “ Emotion ” มีความหมายว่าการเกิดการเคลื่อนไหว หรือภาวะที่ตื่นเต้น มันเป็นการยากที่จะบอกว่า อารมณ์คืออะไร แต่มีแนวคิดหนึ่งที่ทำให้เข้าใจได้ง่ายกว่าไว้ว่า อารมณ์เป็นความรู้สึกภายในที่เร้า ให้บุคคลกระทำ หรือ เปลี่ยนแปลงภายในตัวของเขาเอง ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้จะเป็นความรู้สึกที่ฟังพอใจ ไม่ฟังพอใจ หรือรวมกันทั้งสองกรณี อารมณ์เป็นสิ่งที่ไม่คงที่มีการแปรเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา จากความหมายและธรรมชาติของอารมณ์ ทำให้นักจิตวิทยาทั้งหลายมีความเห็นว่าองค์ประกอบของอารมณ์จะแบ่งออกเป็น ๓ อย่าง (Baron, ๑๙๘๘ : ๓๐๔) ดังนี้

๑. **สภาวะการรู้คิด (cognitive states)** เป็นความรู้สึกของผู้ที่กระทำ หรือประสบการณ์ต่างๆ ของบุคคล อย่างเช่น เราเคยรู้สึกโกรธ รำเรง สะอิดสะเอียน เป็นต้น
๒. **ปฏิกิริยาทางสรีระ (physiological reactions)** เป็นการเกิดการเปลี่ยนแปลงภายในร่างกายของเรา เช่น หัวใจเต้นเร็วขึ้นเมื่อรู้สึกตื่นเต้นหรือตกใจ
๓. **การแสดงออกของพฤติกรรม (expressive behaviors)** เป็นสัญญาณการแสดงออกของสภาวะภายใน เช่น เกิดความพอใจก็จะแสดงการยิ้ม หรือเมื่อโกรธก็อาจกล่าววาจาต่อว่าออกมา หรือแสดงการกระพือเท้า, ตบตี ภาวะอารมณ์ดังกล่าวเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาในความเป็นปกติของมนุษย์ เพราะเมื่อใดที่มนุษย์ยังมีลมหายใจ อารมณ์และความรู้สึกก็ยังคงเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเป็นมนุษย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญของโครงการ

เมื่ออารมณ์ความรู้สึกมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่มนุษย์จึงต้องรู้จักควบคุมภาวะอารมณ์ของตน เพื่อให้ดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ดังนั้นการแสดงปฏิกิริยาตรงข้ามกับความปรารถนาที่แท้จริง (Reaction Formation) หมายถึง กลไกป้องกันตน โดยการทุ่มเทในการแสดงพฤติกรรมตรงข้ามกับความรู้สึกของตนเอง ที่ตนเองคิดว่าเป็นสิ่งที่สังคม อาจจะไม่ยอมรับ ตัวอย่างแม่ที่ไม่รักลูกคนใดคนหนึ่ง อาจจะมีพฤติกรรมตรงข้าม โดยการแสดงความรักมากอย่างผิดปกติ หรือเด็กที่มีอคติต่อนักเรียนต่างชาติที่อยู่โรงเรียนเดียวกัน จะแสดงพฤติกรรมเป็นเพื่อนที่ดีต่อนักเรียนผู้นั้น โดยทำตนเป็นเพื่อนสนิท เป็นต้น

(สุรางค์ โคว์ตระกูล.2544 : 39)

พฤติกรรมตรงกันข้ามกับความปรารถนาที่แท้จริง (Reaction Formation) เป็นการปรับตนเองหรือ ปกป้องตนเอง เพื่อให้มีชีวิตอยู่รอด และอยู่ได้อย่างดีและมีความสุข เป็นการป้องกันตนเองจากความแปรปรวนของสภาพจิตใจ ข้าพเจ้าก็เป็นบุคคลหนึ่งที่มีพฤติกรรมเช่นนี้ คือ ไม่สามารถที่จะแสดงอารมณ์ออกมาได้อย่างชัดเจนเนื่องจากตัวข้าพเจ้านั้น มักได้พบเจอแต่บุคคลที่แสดงพฤติกรรมตรงข้ามกับความปรารถนาที่แท้จริง หรือว่า การเสแสร้งแกล้งทำ ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมนี้แล้วเห็นว่า พฤติกรรมเช่นนี้ไม่ได้มีความผิดหรือไม่ดีแต่อย่างใด เพราะว่า พฤติกรรมเช่นนี้ เกิดขึ้นจากกลไกการป้องกันตัว (Defense Mechanism) ที่เกิดจากความคับข้องใจจากภายใน ความไม่สมหวัง ความไม่พร้อมทั้งร่างกายและสติปัญญา หรือ ความวิตกกังวลที่มาจากความกลัวหรือความไม่กล้าของตนเอง

กลไกการป้องกันตัวมีอยู่ ประเภท ดังนี้ การเก็บกด , การป้ายความผิดให้คนอื่น , การหาเหตุผลเข้าข้างตัวเอง , การถดถอย , การแสดงปฏิกิริยาตรงข้ามกับความปรารถนาที่แท้จริง , การสร้างวิมานในอากาศ หรือ ฝันกลางวัน , การแยกตัว , การหาสิ่งมาแทนที่ , การเลียนแบบ ในส่วนตัวของข้าพเจ้านั้นจัดอยู่ในประเภท การแสดงปฏิกิริยาตรงข้ามกับความปรารถนาที่แท้ การป้องกันตนเองประเภทนี้จะเป็นการทุ่มเท ในการแสดงพฤติกรรมตรงข้ามกับความรู้สึกของตนเองที่ตนเองคิดว่าเป็นที่สังคมอาจจะไม่ยอมรับ ข้าพเจ้าพบเห็นพฤติกรรมเหล่านี้ในชีวิตประจำวัน และมีประสบการณ์โดยตรงจากการแสดงออกของตนเอง ข้าพเจ้าจึงทำความเข้าใจและหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องราวของพฤติกรรมเหล่านี้ และก็พบว่า การแสดงออกในทางตรงกันข้ามกับความรู้สึกของตัวเอง นั้นปฏิบัติขึ้นเพื่อกลบเกลื่อนความรู้สึกนึกคิดในด้านลบของตนเอง ซึ่งนอกจากจะเป็นการป้องกันตนเองแล้วยังเป็นวิธีซึ่งช่วยลดความเครียด ความกังวล ความคับข้องใจและความขัดแย้งในใจ ให้สามารถยื่นหยัด และเห็นคุณค่าในตนเอง ช่วยเยียวยาให้ตนเองเข้มแข็งมากขึ้น โดยข้อดีนั่นคือ การรู้จักปกป้องตนเองจากสิ่งที่คุกคามภายนอก

ข้าพเจ้าพบเห็นว่า ในยุคสมัยนี้ยากแท้ที่จะพบบุคคลที่จริงใจและแสดงอารมณ์ความรู้สึกของตนเองที่อยู่เบื้องลึกของจิตใจออกมาเพื่อสื่อสารกับผู้อื่น เนื่องจากกลัวว่าถ้าตนพูดออกไปบุคคลเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อื่นอาจจะรับไม่ได้และไม่อยากที่จะคบค้าสมาคมด้วย และด้วยเหตุนี้เองบุคคลเหล่านั้นจึงคิดว่าหากพูดจาเยินยอผู้อื่นตนเองจะกลายเป็นที่รักยิ่งกับบุคคลนั้นๆ จนกลายเป็นว่าหากเราแสร้งมากเท่าไรเรานั้นยังมีมิตรมาก

วัตถุประสงค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจำเป็นต้องมีเป้าหมายที่แน่ชัดในการสร้างสรรค์ เพื่อสามารถสื่อสารความต้องการของเราออกมาผ่านผลงานการสร้างสรรค์ ซึ่งข้าพเจ้าเองนั้นได้จำแนกออกมาดังนี้

1. ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อแสดงให้เห็นว่าเห็นบุคคลโดยทั่วไปมักแสดงอารมณ์ที่ตรงกันข้ามกับความเป็นจริงออกมาแบบตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจ คนเรามักชอบฝันความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองและกลับแสดงในอีกความรู้สึกออกมาแทน ด้วยเหตุเหล่านี้เองทำให้ข้าพเจ้าได้นำมาเสนอออกมาเป็นผลงานศิลปะ โดยผ่านกระบวนการทางภาพพิมพ์ เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ เพื่อสื่อสารไปสู่ผู้ชมงาน
2. เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้า และฝึกฝน เทคนิควิธีของกระบวนการสร้างงานภาพพิมพ์โลหะ กัดกรดด้วยการใช้แผ่นทองแดงเป็นแม่พิมพ์(Etching) เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความชำนาญมากขึ้น
3. เพื่อเผยแพร่ผลงานศิลปะอันเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งในการสร้างสรรค์สังคม

ขอบเขตของโครงการ

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์นั้น จำเป็นต้องทำความเข้าใจถึงเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอตลอดจนกรรมวิธีการสร้างงานเป็นอย่างดีเสียก่อน แล้วจึงกำหนดขอบเขตการสร้างงานขึ้น เพื่อจะสามารถเห็นภาพรวมของการสร้างสรรค์ได้ชัดเจนขึ้น ขอบเขตของผลงานแบ่งได้ดังนี้

1. นำเสนอผลงาน ในรูปแบบการแสดงผลทาง อากัปกิริยาของมนุษย์ที่ดูมีความสุขสนุกสนานด้วยการใช้รูปทรงของร่างกายมนุษย์ที่มี ความเหมือนจริงผสมผสานไปกับเส้นวาดรูปใบหน้าที่ใช้ลักษณะการเขียนลายเส้นแบบการ์ตูน เพื่อแสดงภาวะอารมณ์ต่างๆทับซ้อนกันไป
2. นำเสนอผลงานที่มีรูปแบบของงานศิลปะที่เรียกว่า ภาพพิมพ์โลหะ
3. ใช้กรรมวิธีภาพพิมพ์โลหะ กัดกรดบนแผ่นทองแดงให้เกิดร่องลึกตามภาพร่าง
4. จำนวนผลงานมี 6 ชิ้น

4.1 ขนาด 50 x 50 เซนติเมตร

4.2 ขนาด 50 x 50 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 4.3 ขนาด 60 x 80 เซนติเมตร
- 4.4 ขนาด 60 x 80 เซนติเมตร
- 4.5 ขนาด 60 x 80 เซนติเมตร
- 4.6 ขนาด 60 x 80 เซนติเมตร



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและอิทธิพลของปรัชญาความเชื่อ ที่มีผลต่อการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้น เราต้องมีการศึกษาค้นคว้าหาแหล่งข้อมูลตามหัวข้อที่ต้องการจะสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อที่จะนำมาสนับสนุนในต้นแนวความคิดให้ดูมีความน่าเชื่อถือและมีเหตุมีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยการสรรค์ผลงานนั้นจะแบ่งได้ออกดังนี้

2.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแต่ละชิ้นนั้น มาจากแรงบันดาลใจในเรื่องราว เนื้อหาและประสบการณ์ที่ผ่านมาในชีวิตของตัวข้าพเจ้าเอง การได้พบปะกับบุคคลในสังคมมากมายหลากหลายรูปแบบ ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกมาทั้งแบบเจตนาและแบบไม่ได้เจตนา แต่เมื่อข้าพเจ้าคิดไตร่ตรองเกี่ยวกับพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกมา พบว่า บุคคลคนหนึ่งสามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึกออกมาได้ไม่หมดแต่กลับเก็บความรู้สึกไว้ลึกๆ ในจิตใจ แล้วแสดงอารมณ์ที่ฝืนกับความรู้สึกที่แท้จริงของเขาหรือเรียกอีกอย่างว่า “พฤติกรรมตรงกันข้ามกับความปรารถนาที่แท้จริง” (Reaction Formation) จากความรู้สึกดังกล่าวข้างต้นมีผลโดยตรงต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมว่าสามารถจำแนกแหล่งข้อมูลได้ดังนี้

2.1.1 ข้อมูลจากประสบการณ์ส่วนตัว

ข้าพเจ้าได้สำรวจพฤติกรรมของตนเองแล้วจึงพบว่า การแสดงออกของข้าพเจ้ามีความน่าสนใจในเรื่องการการแสดงออกกับบุคคลรอบข้าง ซึ่งข้าพเจ้ามักชอบแสดงพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับความรู้สึกจริงๆ ออกมากับผู้อื่นเนื่องจากข้าพเจ้ารู้สึกว่าตัวข้าพเจ้าพบเจอแต่คนที่เสแสร้งเข้าใส่ หากตัวข้าพเจ้าไม่กระทำเช่นนั้นบาง ข้าพเจ้าเกรงว่าตนเองจะกลายเป็นคนที่คนที่ไม่ถูกยอมรับเข้าสังคม เป็นคนไม่มีสังคม แล้วสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดกลายเป็นคนเก็บกด เก็บตัว เข้ากับคนอื่นไม่ได้ ซึ่งพฤติกรรมนี้คงไม่มีใครที่อยากจะเป็นอย่างตัวข้าพเจ้าเองก็ไม่อยากเป็นอย่างนั้น จึงต้องทำตามสำนวนไทยที่ว่า“เข้าเมืองตาหลิ่วต้องหลิ่วตาตาม” เพื่อให้ตนเองเป็นที่ยอมรับ ความรู้สึกเหล่านี้เองเป็นสาเหตุทำให้ข้าพเจ้านำมาเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดแนวความคิด และรูปแบบทางผลงานศิลปะของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 ข้อมูลจาก Internet

ในปัจจุบันอินเทอร์เน็ตมีบทบาทและมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของเราเป็นอย่างมาก เพราะทำให้วิถีชีวิตเราทันสมัยและทันเหตุการณ์อยู่เสมอ เนื่องจากอินเทอร์เน็ตจะมีการเสนอข้อมูลข่าวสารปัจจุบัน และสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้ผู้ใช้ทราบเปลี่ยนแปลงไปทุกวัน สารสนเทศที่เสนอในอินเทอร์เน็ตจะมีมากมายหลายรูปแบบเพื่อสนองความสนใจและความต้องการของผู้ใช้ทุกกลุ่ม อินเทอร์เน็ตจึงเป็นแหล่งสารสนเทศสำคัญสำหรับทุกคนเพราะสามารถค้นหาสิ่งที่ตนสนใจได้ในทันทีโดยไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปค้นคว้าในห้องสมุด หรือแม้แต่การรับรู้ข่าวสารทั่วโลกก็สามารถอ่านได้ในอินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ของหนังสือพิมพ์

ดังนั้นอินเทอร์เน็ตจึงมีความสำคัญกับวิถีชีวิตของคนเราในปัจจุบันเป็นอย่างมากในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่อยู่ในวงการธุรกิจ การศึกษา ต่างก็ได้รับประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตด้วยกันทั้งนั้น ซึ่งตัวข้าพเจ้าเองนั้นก็ได้อาศัย Internet ในการศึกษาหาข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ เพื่อที่จะสื่อสารความคิด โดยมีข้อมูลที่มีมูลเหตุมารองรับ และข้าพเจ้ายังได้เรียนรู้ความหมายของพฤติกรรมตรงกับข้ามกับความรู้ที่ได้นั้นอย่างต้องแท้



ภาพถ่ายที่ข้าพเจ้านำมาเป็นข้อมูลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

2.1.3 ข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์

ข้าพเจ้าได้รับข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ของแวดวงดารามากมายเลยคิดว่า พฤติกรรมนี้มีอยู่มากมายในสังคมข้าพเจ้าจึงลองตัวตัวอย่างขึ้นมาดังนี้ แม่ พิชญ์นาฎ เปิดใจ หลังมีข่าวทวิตเตอร์กระหน่ำถล่มถูกแหยงแฟน ฟุ้งคิดตลกคิดบ้าออกไปเอง เผยเพื่อนรอบตัวมีปัญหาความรักเลยทำให้มีอาการร่วมไปด้วย “ไม่มีเลย คือคุยกันจำๆ อย่าไปคิดอะไรมาก เพราะว่าบางวันแม่ก็ทวิตอะไรบ้าๆ บอๆ แล้วแต่อารมณ์ แค่อยากหาเพื่อนคุยเล่นมากกว่า ถ้าตามอยู่ตลอดจะรู้ว่าแม่เปลี่ยนแปลงเร็วมาก วันหนึ่งมีหลายอารมณ์มาก เหมือนคนบ้า อย่าคิดมาก (จริงๆ มีคนมาแหยงแฟนเรามั้ย?) ไม่มีค่ะ เขาอยู่ต่างประเทศ ถ้ามีคิงฝรั่ง (หัวเราะ) ไม่มีบางทีเราประสาทเสียไปเอง(ระแวงไปเองหรือเปล่า?) ก็มีช่วงนี้ เพราะเพื่อนรอบข้างมีปัญหาเรื่องความรักหมดเลย แล้วพอเราห่างกันมันก็นอยด์ เอ๊ะ.. หายไปไหน เป็นคนจินตนาการเอง โรคจิตไปเอง (ความรักยัง โอเคมั้ย?) โอเคค่ะ ยังเหมือนเดิมทุกอย่าง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพประกอบการสัมภาษณ์ดาราร

ซึ่งจะเห็นได้ว่าดาราคณนี้ต้องการแสดงให้เห็นว่าเธอไม่ได้เป็นอย่างที่ข่าวว่า แต่เธอก็ไม่สามารถพูดในความรู้สึกแท้จริงได้เนื่องจากอาชีพการงานเธอเลยต้องรักษาภาพพจน์ในดูดีไว้ ในตัวนี้อาจจะมีความจริงก็เป็นได้แต่เธอจึงต้องปฏิเสธเพื่อรักษาเรื่องส่วนตัวที่ไม่อยากเปิดเผยเลย กลับแสดงว่าข่าวนี้อาจไม่จริงอ้างว่าตนชอบจินตนาการเอง ข้าพเจ้าเลยคิดว่าพฤติกรรมเหล่านี้พบได้กับทุกคน

2.2 อิทธิพลของปรัชญาที่มีผลต่อการสร้างสรรค์

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ ฟรอยด์ (Freud, 1856-1939) เป็นชาวออสเตรีย เป็นคนแรกที่เห็นความสำคัญของพัฒนาการในวัยเด็ก ถือว่าเป็นรากฐานของพัฒนาการของบุคลิกภาพ ตอนวัยผู้ใหญ่ สนับสนุนคำกล่าวของนักกวี Wordsworth ที่ว่า "The child is father of the man" และมีความเชื่อว่า 5 ปีแรกของชีวิตมีความสำคัญมาก เป็นระยะวิกฤติของพัฒนาการ ของชีวิตบุคลิกภาพของผู้ใหญ่ มักจะเป็นผลรวมของ 5 ปีแรก ฟรอยด์เชื่อว่าบุคลิกภาพของผู้ใหญ่ที่แตกต่างกันก็เนื่องจากประสบการณ์ของแต่ละคน เมื่อเวลาอยู่ในวัยเด็ก และขึ้นอยู่กับว่าเด็กแต่ละคน แก้ปัญหาของความขัดแย้งของแต่ละวัยอย่างไร ทฤษฎีของฟรอยด์มีอิทธิพลทางการ รักษาคนไข้โรคจิต วิธีการนี้เรียกว่า จิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) โดยให้คนไข้ระบายปัญหาให้จิตแพทย์ฟังทฤษฎีของฟรอยด์อาจจะกล่าวหลักโดยย่อดังต่อไปนี้ ฟรอยด์ได้แบ่งจิตของมนุษย์ออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. จิตสำนึก (Conscious)
2. จิตก่อนสำนึก (Pre-conscious)
3. จิตไร้สำนึก (Unconscious)

เนื่องจากระดับจิตสำนึก เป็นระดับที่ผู้แสดงพฤติกรรมทราบ และรู้ตัว ส่วนเนื้อหาของระดับ จิตก่อนสำนึก เป็นสิ่งที่จะดึงขึ้นมา อยู่ในระดับจิตสำนึก ได้ง่าย ถ้าหากมีความจำเป็นหรือต้องการระดับจิตไร้สำนึกเป็นระดับที่อยู่ในส่วนลึกภายในจิตใจ จะดึงขึ้นมาถึงระดับจิตสำนึกได้ยาก แต่สิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่อยู่ในระดับไร้สำนึก ก็มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ฟรอยด์เป็นคนแรก ที่ได้ให้ความคิดเกี่ยวกับแรงผลักดันไร้สำนึก (Unconscious drive) หรือแรงจูงใจไร้สำนึก (Unconscious motivation) ว่าเป็นสาเหตุสำคัญของพฤติกรรม และมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของมนุษย์

ฟรอยด์ กล่าวว่า มนุษย์เรามีสัญชาตญาณติดตัวมาแต่กำเนิด และ ได้แบ่งสัญชาตญาณออกเป็น 2 ชนิด คือ

- 1) สัญชาตญาณเพื่อการดำรงชีวิต (Life instinct)
- 2) สัญชาตญาณเพื่อความตาย (Death instinct)

สัญชาตญาณบางอย่างจะถูกเก็บกดไว้ในจิตไร้สำนึก ฟรอยด์ได้อธิบายเกี่ยวกับสัญชาตญาณ เพื่อการดำรงชีวิตไว้อย่างละเอียด ได้ตั้งสมมติฐานว่า มนุษย์เรามีพลังงานอยู่ในตัวตั้งแต่เกิด เรียกพลังงานนี้ว่า "Libido" เป็นพลังงานที่ทำให้คนเราอยากมีชีวิตอยู่ อยากสร้างสรรค์ และอยากจะมีความรัก มีแรงขับทางด้านเพศ หรือกามารมณ์ (Sex) เพื่อจุดเป้าหมาย คือความสุขและความพึงพอใจ (Pleasure) โดยมีส่วนต่างๆ ของร่างกายที่ไวต่อความรู้สึก และได้เรียกส่วนนี้ว่า อีโรจีเนียสโซน (Erogenous Zones) แบ่งออกเป็นส่วนต่างดังนี้

- ส่วนปาก ช่องปาก (Oral)
- ส่วนทางทวารหนัก (Anal)
- และส่วนทางอวัยวะสืบพันธุ์ (Genital Organ)

ฉะนั้น ฟรอยด์กล่าวว่าความพึงพอใจในส่วนต่างๆ ของร่างกายนี้ เป็นไปตามวัย เริ่มตั้งแต่วัยทารกจนถึงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ขั้น คือ

1. ขั้นปาก (Oral Stage)
2. ขั้นทวารหนัก (Anal Stage)
3. ขั้นอวัยวะเพศ (Phallic Stage)
4. ขั้นแฝง (Latence Stage)
5. ขั้นสนใจเพศตรงข้าม (Genital Stage)

1) ขั้นปาก (0-18 เดือน) ฟรอยด์เรียกขั้นนี้ว่า เป็นขั้นออรอด เพราะความพึงพอใจอยู่ที่ช่องปาก เริ่มตั้งแต่เกิด เด็กอ่อนจนถึงอายุราวๆ 2 ปี หรือวัยทารก เป็นวัยที่ความพึงพอใจ เกิดจากการดูดนมแม่นมขวด และดูดนิ้ว เป็นต้น ในวัยนี้ความคับข้องใจ จะทำให้เกิดภาวะที่เรียกว่า "การติดตรึงอยู่กับที่" (Fixation) ได้และมีปัญหาทางด้านบุคลิกภาพ เรียกว่า "Oral Personality" มีลักษณะที่ชอบพูดมาก และมักจะติดนูหนึ่ เหล้า และชอบดูด หรือกัคคอยู่เสมอ โดยเฉพาะเวลาที่มีความเครียด บางครั้งจะแสดงด้วยการดูดนิ้ว หรือคินสอ ปากกา มีลักษณะแบบนี้อาจจะชอบพูดจาถากถาง เหน็บแนมเสียดสีผู้อื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ขั้นทวารหนัก (18 เดือน – 3 ปี) ฟรอยด์กล่าวว่า เด็กวัยนี้ได้รับความพึงพอใจทางทวารหนัก คือจากการขับถ่ายอุจจาระ และในระยะซึ่งเป็นสาเหตุของความขัดแย้ง และความคับข้องใจของเด็กวัยนี้ เพราะพ่อแม่มักจะหัดให้เด็กใช้กระโถน และต้องขับถ่ายเป็นเวลา เนื่องจากเจ้าของความต้องการของผู้ฝึก และความต้องการของเด็ก เกี่ยวกับการขับถ่ายไม่ตรงกันของเด็ก คือ ความอยากที่จะถ่ายเมื่อไรก็ควรจะทำให้ เด็กอยากจะขับถ่ายเวลาที่มีความต้องการ กับการที่พ่อแม่หัดให้ขับถ่ายเป็นเวลา บางทีเกิดความขัดแย้งมาก อาจจะทำให้เกิด Fixation และทำให้เกิดมีบุคลิกภาพนี้เรียกว่า "Anal Personality" ผู้ที่มีพฤติกรรมแบบนี้ อาจจะเป็นคนที่ชอบความเป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นพิเศษ และค่อนข้างประหยัด มัธยัสถ์ หรืออาจมีบุคลิกภาพตรงข้าม คืออาจจะเป็นคนที่ใจกว้าง และไม่มีความเป็นระเบียบ เห็นได้จากห้องทำงานส่วนตัวจะรกไม่เป็นระเบียบ

3) ขั้นอวัยวะเพศ (3-5 ปี) ความพึงพอใจของเด็กวัยนี้อยู่ที่อวัยวะสืบพันธุ์ เด็กมักจะจับต้องลูกคล้ำอวัยวะเพศ ระยะนี้ ฟรอยด์กล่าวว่า เด็กผู้ชายมีปมเอ็ดคิปุส (Oedipus Complex) ฟรอยด์ อธิบายการเกิดของปมเอ็ดคิปุสว่า เด็กผู้ชายติดแม่และรักแม่มาก และต้องการที่จะเป็นเจ้าของแม่แต่เพียงคนเดียว และต้องการร่วมรักกับแม่ แต่ขณะเดียวกันก็ทราบว่ามีแม่และพ่อรักกัน และก็รู้ว่าตนคือยกว่าพ่อทุกอย่าง ทั้งด้านกำลังและอำนาจ ประกอบกับความรักพ่อ และกลัวพ่อ ฉะนั้นเด็กก็พยายามที่จะเก็บกดความรู้สึก ที่อยากเป็นเจ้าของแม่แต่คนเดียว และพยายามทำตัวให้เหมือนกับพ่อทุกอย่าง ฟรอยด์เรียกกระบวนการนี้ว่า "Resolution of Oedipal Complex" เป็นกระบวนการที่เด็กชายเลียนแบบพ่อ ทำตัวให้เหมือน "ผู้ชาย" ส่วนเด็กหญิงมีปมอีเล็คตรา (Electra Complex) ซึ่งฟรอยด์ก็ได้ความคิดมาจากนิยายกรีก เหมือนกับปมเอ็ดคิปุส ฟรอยด์อธิบายว่า แรกทีเดียวเด็กหญิงก็รักแม่มากเหมือนเด็กชาย แต่เมื่อโตขึ้นพบว่าตนเอง ไม่มีอวัยวะเพศเหมือนเด็กชาย และมีความรู้สึกอิจฉาผู้ที่มีอวัยวะเพศชาย แต่เมื่อทำอะไรไม่ได้ก็ยอมรับ และ โกรธแม่มาก ถอนความรักจากแม่มารักพ่อ ที่มีอวัยวะเพศที่ตนปรารถนาจะมี แต่ก็รู้ว่าแม่และพ่อรักกัน เด็กหญิงจึงแก้ปัญหาด้วยการใช้กลไกป้องกันตน โดยเก็บความรู้สึกความต้องการของตน (Repression) และเปลี่ยนจากการ โกรธเกลียดแม่ มาเป็นรักแม่ (Reaction Formation) ขณะเดียวกันก็อยากทำตัวให้เหมือนแม่ จึงเลียนแบบ สรุปลงได้ว่าเด็กหญิงมีความรักพ่อ แต่ก็รู้ว่าแย่งพ่อมาจากแม่ไม่ได้ จึงเลียนแบบแม่ คือ ถือแม่เป็นแบบฉบับ หรือต้นแบบของพฤติกรรมของ "ผู้หญิง"

4) ขั้นแฝง (Latency Stage) เด็กวัยนี้อยู่ระหว่างอายุ 6-12 ปี เป็นระยะที่ฟรอยด์กล่าวว่า เด็กเก็บกดความต้องการทางเพศ หรือความต้องการทางเพศสงบลง (Quiescence Period) เด็กชายมักเล่น หรือจับกลุ่มกับเด็กชาย ส่วนเด็กหญิง ก็จะเล่น หรือจับกลุ่มกับเด็กหญิง

5) ขั้นสนใจเพศตรงข้าม (Genital Stage) วัยนี้เป็นวัยรุ่นเริ่มตั้งแต่อายุ 12 ปีขึ้นไป จะมีความต้องการทางเพศ วัยนี้จะมี ความสนใจในเพศตรงข้าม ซึ่งเป็นระยะเริ่มต้นของวัยผู้ใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

فروยด์กล่าวว่า ถ้าเด็ก โขคดี และผ่านวัยแต่ละวัย โดยไม่มีปัญหาที่จะเจริญเติบโต เป็นผู้ใหญ่ที่มีบุคลิกภาพปกติ แต่ถ้าเด็กมีปัญหา ในแต่ละขั้นของพัฒนาการ ก็จะมีบุคลิกภาพผิดปกติ ซึ่ง فروยด์ ได้ตั้งชื่อตามแต่ละวัย เช่น "Oral Personalities" เป็นผลของ Fixation ในวัยทารกจนถึง 2 ปี ผู้ใหญ่ที่มี Oral Personality เป็นผู้ที่มีความต้องการที่จะหาความพึงพอใจ ทางปากอย่างไม่จำกัด เช่น สูบบุหรี่ กัดนิ้ว ดูดนิ้ว รับประทานมาก มีความสุขในการกิน และชอบดื่ม คนที่มี Oral Personality อาจจะเป็นผู้ที่เห็นโลกในทางดี (Optimist) มากเกินไป จนถึงกับเป็นคนที่ไม่ยอมรับความจริงของชีวิต หรืออาจจะเป็น คนที่แสดงตนว่าเป็นคนเก่ง ไม่กลัวใคร และใช้ปากเป็นเครื่องมือ เช่น ชอบพูดเยาะเย้ย ถากถางและกระแนะกระแหนผู้อื่น ถ้า Fixation เกิดในระยะที่ 2 ของชีวิต คือ อายุราวๆ 2-3 ปี จะทำให้บุคคลนั้น มีบุคลิกภาพแบบ Anal Personality ซึ่งอาจจะมีลักษณะต่างๆ ดังนี้

- (1) เป็นคนเจ้าสะอาดมากเกินไป (Obsessively Clean) และเรียบร้อยเจ้าระเบียบ เข้มงวด และเป็นคนที่ต้องทำอะไรตามกฎเกณฑ์ เปลี่ยนแนวไม่ได้
- (2) อาจจะมีลักษณะตรงข้ามเลย คือ รุงรัง ไม่เป็นระเบียบ
- (3) อาจจะเป็นคนสุรุษสุร่าย หรือตระหนี่ก็ได้ ผู้ชายที่แต่งงานก็คิดว่า ตนเป็นเจ้าของ "ผู้หญิง" ที่เป็นภรรยาเก็บไว้แต่ในบ้าน หึงหวงจนทำให้ภรรยาไม่มีความสุข ผู้หญิงที่มี Anal personality ก็จะมี หึงหวงสามีมาก จนทำให้ชีวิตสมรสไม่มีความสุข

บุคลิกภาพ : Id Ego และ Superego

Id เป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพที่ติดตัวเรามาตั้งแต่เกิด แต่เป็นส่วนที่จิตไร้สำนึก มีหลักการที่จะสนองความต้องการของตนเองเท่านั้น เอาแต่ได้อย่างเดียว และจุดเป้าหมายก็คือ หลักความพึงพอใจ (Pleasure Principle) Id จะผลักดันให้ Ego ประกอบในสิ่งต่างๆ ตามที่ Id ต้องการ

Ego เป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ ที่พัฒนามาจากการที่ทารกได้ติดต่อ หรือ มีปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอก บุคคลที่มีบุคลิกภาพปกติ คือ บุคคลที่ Ego สามารถที่ปรับตัวให้เกิดสมดุลระหว่างความต้องการของ Id โลกภายนอก และ Superego หลักการที่ Ego ใช้คือหลักแห่งความเป็นจริง (Reality Principle)

Superego เป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพที่เกิดขึ้นในระยะที่ 3 ของพัฒนาการที่ชื่อว่า "Phallic Stage" เป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพที่ตั้งมาตรการของพฤติกรรมให้แก่แต่ละบุคคล โดยรับค่านิยมและมาตรฐานจริยธรรมของบิดามารดา เป็นของตน โดยตั้งเป็นมาตรการความประพฤติ มาตรการนี้จะเป็นเสียงแทนบิดามารดา คอยบอกว่าอะไรควรทำ หรือไม่ควรทำ มาตรการของพฤติกรรม โดยมากได้มาจากกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่พ่อแม่สอนและ มักจะเป็นมาตรฐานจริยธรรม และค่านิยมต่างของพ่อแม่ فروยด์กล่าวว่า เป็นผลของการปรับของ Oedipus และ Electra Complex ซึ่งนอกจาก ทำให้เด็กชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลียนแบบพฤติกรรมของ "ผู้ชาย" จากบิดา และเด็กหญิงเลียนแบบพฤติกรรมของ "ผู้หญิง" จากมารดาแล้ว ยังยึดถือหลักจริยธรรม ค่านิยมของบิดามารดา เป็นมาตรการของพฤติกรรมด้วย

Superego แบ่งเป็น 2 อย่างคือ

1. "Conscience" ซึ่งคอยบอกให้หลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา
2. "Ego ideal" ซึ่งสนับสนุนให้มีความประพฤติดี

"Conscience" มักจะเกิดจากการชู้ว่าจะทำโทษ เช่น "ถ้าทำอย่างนั้นเป็นเด็กไม่ดี ควรจะละอายแก่ใจที่ประพฤติเช่นนั้น" ส่วน "Ego ideal" มักจะเกิดจากการให้แรงเสริมบวก หรือการยอมรับ เช่น แม่รักหนู เพราะหนูเป็นเด็กดี

فروยด์ถือว่าความต้องการทางเพศเป็นแรงขับ และไม่จำเป็นจะอยู่ในระดับจิตสำนึกเสมอไป แต่จะอาจอยู่ในระดับจิตไร้สำนึก (Unconscious) และมีพลังงานมาก ความคิดของ فروยด์เกี่ยวกับแรงขับระดับจิตไร้สำนึก เป็นประโยชน์ในการเข้าใจพฤติกรรมของคน ซึ่งปัจจุบันนี้นักจิตวิทยาส่วนใหญ่ยอมรับความคิดของ فروยด์เกี่ยวกับ Unconscious motivation แม้ว่าจะไม่รับหลักการของ فروยด์ทั้งหมด

فروยด์กล่าวว่า พัฒนาการทางบุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะขั้นวัยทารก วัยเด็ก และวัยรุ่น ระบบทั้ง 3 ของบุคลิกภาพ คือ Id , Ego และ Superego จะทำงานประสานกันดีขึ้น เนื่องจากเด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม หรือ โลกภายนอกมากขึ้น ยิ่งโตขึ้น Ego ก็ยิ่งแข็งแกร่งขึ้น และสามารถที่จะควบคุม Id ได้มากขึ้น

องค์ประกอบที่มีส่วนพัฒนาการทางบุคลิกภาพมีหลายอย่างซึ่ง فروยด์ได้กล่าวไว้ดังต่อไปนี้

1. วุฒิภาวะ ซึ่งหมายถึงขั้นพัฒนาการตามวัย
2. ความคับข้องใจ ที่เกิดจากความสมหวังไม่สมหวัง เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอก
3. ความคับข้องใจ เนื่องมาจากความขัดแย้งภายใน
4. ความไม่พร้อมของตนเอง ทั้งทางด้านร่างกาย ด้านเชาวน์ปัญญา และการขาดประสบการณ์
5. ความวิตกกังวล เนื่องมาจากความกลัว หรือความไม่กล้าของตนเอง

فروยด์เชื่อว่า ความคับข้องใจ เป็นพื้นฐานสำหรับพัฒนาการทางบุคลิกภาพ แต่ต้องมีจำนวนพอเหมาะที่จะช่วยพัฒนา Ego แต่ถ้ามีความคับข้องใจมากเกินไป ก็จะเกิดมีปัญหา และทำให้เกิดกลไกในการป้องกันตัว (Defense Mechanism) ซึ่งเป็นวิธีการปรับตัวในระดับจิตไร้สำนึกกลไกในการป้องกันตัว มักจะเป็นสิ่งที่คนทั่วไปนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของบุคคลปกติทุกวัย ตั้งแต่อนุบาลจนถึงวัยรุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลไกในการป้องกันตัว (Defense Mechanism) ฟรอยด์และบุตรีแอนนา ฟรอยด์ ได้แบ่งประเภท กลไกในการป้องกันตัวดังต่อไปนี้

1. การเก็บกด (Repression) หมายถึง การเก็บกดความรู้สึกไม่สบายใจ หรือความรู้สึกผิดหวัง ความคับข้องใจไว้ในจิตใต้สำนึกจนกระทั่ง ลืมกลไกป้องกันตัวประเภทนี้มีอันตราย เพราะ ถ้าเก็บกดความรู้สึกไว้มากจะมีความวิตกกังวลใจมาก และอาจทำให้เป็นโรคประสาทได้
2. การป้ายความผิดให้แก่ผู้อื่น (Projection) หมายถึง การลดความวิตกกังวล โดยการป้ายความผิดให้แก่ผู้อื่น ตัวอย่าง ถ้าตนเองรู้สึกเกลียด หรือไม่ชอบใครที่ตนควรจะชอบก็ อาจจะบอกว่า คนนั้นไม่ชอบตน เด็กบางคนที่ไม่ชอบคนที่ไม่ชอบในเวลาที่สอบ ก็อาจจะป้ายความผิด หรือใส่โทษว่าเพื่อโกง
3. การหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง (Rationalization) หมายถึง การปรับตัว โดยการหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง โดยให้คำอธิบายที่เป็นที่ยอมรับสำหรับคนอื่น ตัวอย่างเช่น พ่อแม่ที่ตีลูก มักจะบอกว่า การตีทำเพื่อเด็ก เพราะเด็กต้องได้รับการทำโทษเป็นบางครั้งจะได้เป็นคนดี พ่อแม่จะไม่ยอมรับว่าตี เพราะโกรธลูก นักเรียนที่สอบตกก็อาจจะอ้างว่าไม่สบาย แทนที่จะบอกว่าไม่ได้ดูหนังสือ บางครั้งจะใช้เหตุผลแบบ "อ้อนเปรี้ยว" เช่น นักเรียนอยากเรียน แพทยศาสตร์ แต่สอบเข้าไม่ได้ ได้วิศวกรรมศาสตร์ อาจจะบอกว่าเข้าแพทย์ไม่ได้ก็ดีแล้ว เพราะอาชีพแพทย์เป็นอาชีพที่เหน็ดเหนื่อย ไม่มีเวลาของตนเอง เป็นวิศวกรดีกว่า เพราะเป็นอาชีพอิสระ " การหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง " แตกต่างกับการ โทก เพราะผู้แสดงพฤติกรรมไม่รู้สึกว่าคุณทำผิด
4. การถดถอย (Regression) หมายถึง การหนีกลับไปอยู่ในสภาพอดีตที่เคยทำให้คุณมีความสุข ตัวอย่างเช่น เด็ก 2-3 ขวบ ที่ช่วยตนเองได้ มีน้องใหม่ เห็นแม่ให้ความเอาใจใส่กับน้อง มีความรู้สึกว่าคุณไม่รัก และไม่สนใจตนเท่าที่เคยได้รับ จะมีพฤติกรรมถดถอยไปอยู่ในวัยทารกที่ช่วยตนเองไม่ได้ ต้องให้แม่ทำให้ทุกอย่าง
5. การแสดงปฏิกิริยาตรงข้ามกับความปรารถนาที่แท้จริง (Reaction Formation) หมายถึง กลไกป้องกันตน โดยการทุ่มเทในการแสดงพฤติกรรมตรงข้ามกับความรู้สึกของตนเอง ที่ตนเองคิดว่าเป็นสิ่งที่สังคม อาจจะไม่นิยมรับ ตัวอย่างแม่ที่ไม่รักลูกคนใดคนหนึ่ง อาจจะมีความรักมากมาอย่างผิดปกติ หรือเด็กที่มีอคติต่อนักเรียนต่างชาติที่อยู่โรงเรียนเดียวกัน การจะแสดงพฤติกรรมเป็นเพื่อนที่ดีต่อนักเรียนผู้นั้น โดยทำตนเป็นเพื่อนสนิท เป็นต้น
6. การสร้างวิมานในอากาศ หรือการฝันกลางวัน (Fantasy หรือ Day dreaming) กลไกป้องกันตัวประเภทนี้ เป็นการสร้างจินตนาการ หรือมโนภาพ เกี่ยวกับสิ่งที่ตนมีความต้องการ แต่เป็นไปไม่ได้ ฉะนั้นจึงคิดฝัน หรือสร้างวิมานในอากาศขึ้นเพื่อสนองความต้องการชั่วขณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนึ่ง เป็นต้นว่า นักเรียนที่เรียนไม่ดี อาจจะฝันว่าตนเรียนเก่ง มีมโนภาพว่าตนได้รับรางวัล มีคนปรบมือให้เกียรติ เป็นต้น

7. การแยกตัว (Isolation) หมายถึง การแยกตนให้พ้นจากสถานการณ์ที่นำความคับข้องใจมา ให้ โดยการแยกตนออกไปอยู่ตามลำพังตัวอย่างเช่น เด็กที่คิดว่าพ่อแม่ไม่รัก อาจจะแยกตนปิดประตูอยู่คนเดียว
8. การหาสิ่งมาแทนที่ (Displacement) เป็นการระบายอารมณ์โกรธ หรือคับข้องใจต่อคน หรือ สิ่งของ ที่ไม่ได้เป็นต้นเหตุของความคับข้องใจ เป็นต้นว่า บุคคลที่ถูกนายข่มขู่ หรือทำให้ คับข้องใจ เมื่อกลับมาบ้านอาจจะใช้ภรรยา หรือลูกๆ เป็นแพะรับบาป เช่นอาจมีพฤติกรรม ก้าวร้าวต่อภรรยา และลูก ๆ นักเรียนที่โกรธครู แต่ทำอะไรครูไม่ได้ ก็อาจจะเลือกสิ่งของ เช่น โต๊ะเก้าอี้เป็นสิ่งแทนที่ เช่น เตะ โต๊ะ เก้าอี้
9. การเลียนแบบ (Identification) หมายถึง การปรับตัวโดยการเลียนแบบบุคคลที่ตนนิยมยก ย่อง ตัวอย่างเช่น เด็กชายจะพยายามทำตัวให้เหมือนพ่อ เด็กหญิงจะทำตัวให้เหมือนแม่ ใน พัฒนาการขั้นฟอลลิกของฟรอยด์ การเลียนแบบนอกจากจะเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมือน บุคคลที่ตนเลียนแบบ แม้ยังจะยึดถือค่านิยม และมีความรู้สึกร่วมกับผู้ที่เราเลียนแบบใน ความสำเร็จ หรือล้มเหลวของบุคคลนั้นการเลียนแบบไม่จำเป็นจะต้องเลียนแบบจากบุคคล จริงๆ แต่อาจจะเลียนแบบจากตัวเองในละคร โทรทัศน์ ภาพยนตร์ โดยมีความรู้สึกร่วมกับ ผู้แสดง เมื่อประสบความสำเร็จ ความเศร้าโศกเสียใจ หรือเมื่อมีความสุขก็จะพลอยเป็นสุข ไปด้วย

กลไกในการป้องกันตัว เป็นวิธีการที่บุคคลใช้ในการปรับตัว เมื่อประสบปัญหาความคับข้องใจ การ ใช้กลไกป้องกันจะช่วยยืดเวลาในการแก้ปัญหา เพราะจะช่วยให้ผ่อนคลายความเครียด ความไม่ สบายใจ ทำให้คิดหาเหตุผล หรือแก้ไขปัญหาก็

สรุปแล้วทฤษฎีของฟรอยด์ เป็นทฤษฎีที่มีอิทธิพลมากทั้งทางตรง และทางอ้อม ผู้ที่มีความเชื่อ และเลื่อมใสในทฤษฎีของฟรอยด์ ก็ได้นำหลักการต่างๆ ไปใช้ในการรักษาคนที่มึปัญหาทางบุคลิก ภาพ ซึ่งได้ช่วยคนมากกว่ากึ่งศตวรรษ ส่วนนักจิตวิทยาที่ไม่ใช้หลักจิตวิเคราะห์ ก็ได้นำความคิดของ ฟรอยด์ ไปทำงานวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการทางบุคลิกภาพ จึงนับว่าฟรอยด์เป็นนักจิตวิทยา ผู้มีอิทธิ พลมากต่อพัฒนาการของวิชาจิตวิทยา ในส่วนตัวของข้าพเจ้านั้นได้รับอิทธิพลทางความเชื่อมาจาก ซิกมุนด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ทำให้ตัวข้าพเจ้าเข้าใจในพฤติกรรมและการแสดงออกของมนุษย์ ว่า มีเหตุและผลมาจากอะไร ช่วยไขข้อสงสัยในพฤติกรรมของตัวข้าพเจ้า และทำให้ข้าพเจ้า ได้นำ ความรู้ในส่วนนี้มาเป็นแรงบันดาลใจบวกกับตัวข้าพเจ้ามาสร้างสรรค์ผลงาน ชุดนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

แนวความคิดและการดำเนินงานในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการที่จะพูดถึงพฤติกรรมความเสแสร้งที่มีอยู่ในสังคมปัจจุบัน ที่พบเห็นได้กับสังคมรอบข้างที่รายล้อมตัวเราอยู่ บุคคลเหล่านั้นเป็นแรงบันดาลใจทำให้ข้าพเจ้าคิดว่า พฤติกรรมความเสแสร้งนี้เป็นตัวทำให้คนในสังคมพุดจกกัน พบปะกัน เหมือนกับคนที่ใส่หน้ากากเข้าหากัน หากความจริงใจจากกันยาก คนที่ทำดีกับเราที่จริงแล้วเขาอาจกำลังอิจฉาเราอยู่หรือนินทาว่าร้ายเราอยู่ก็ได้

ในการสร้างสรรค์ผลงานจะต้องมีการวางแผน รวบรวม และ เรียบเรียงข้อมูลที่ต้องการจะศึกษาตลอดจนการกำหนดเรื่องราวและแรงบันดาลใจหรือแนวความคิดที่ต้องการจะสื่อสาร หรือสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นผลงาน หากสิ่งเหล่านี้ไม่สมบูรณ์ผลงานก็จะถูกสร้างสรรค์ออกมาได้อย่างยากลำบาก และ อาจจะนำเสนอออกมาได้ไม่สมบูรณ์นัก ซึ่งผลงานของข้าพเจ้าได้กำหนดแนวความคิดและขั้นตอนการดำเนินงานในการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้ คือ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ข้าพเจ้าต้องการสื่อให้เห็นว่ามนุษย์เรานั้น ดำรงชีวิตเพื่อความอยู่รอดและกลัวตนเองจะเดือดร้อน จึงพยายามปรับตัวไปตามสภาพสังคมที่ตนต้องเจอ แม้ว่าเราจะต้องฝืนใจตนเองหรือไม่ก็ตามจนทำให้ตัวตนของตนเองหายไป เพราะกลัวจะไม่เป็นที่ยอมรับของคนในสังคมนั้นๆ จากความสำคัญดังกล่าวข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงให้เห็นถึงการแสดงออกที่ตกลงขยับหน้าไหว้หลังหลอก ด้วยการใส่ลายเส้นของการเขียนการ์ตูนแสดงออกบนใบหน้าแต่ไร้รูปทรง และน้ำหนักที่เป็นจริงบนร่างกายของมนุษย์ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงสภาวะของอารมณ์ความรู้สึกที่มนุษย์ต้องแสดงออก ซึ่งขัดแย้งกับความเป็นจริงอยู่ตลอดเวลา

การดำเนินงานและขั้นตอนในการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานสืบเนื่องมาจาก เรื่องราวของการปรับตัวของคนในสังคมที่มากเกินไป มีผลต่อจิตใจของข้าพเจ้า ทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่เข้าใจ และการเสแสร้งแกล้งทำนับว่าส่งผลที่ตามมาอย่างชัดเจนคือ ได้แปรเปลี่ยนเป็นภาพร่าง โดยผ่านขบวนการทางความคิดของข้าพเจ้า และปรับปรุงแก้ไขให้เข้ากับรูปแบบของผลงานที่ต้องการนำเสนอ โดยใช้การวาดเส้นผสมกับภาพถ่ายตนเองมาสร้างภาพร่างให้สมบูรณ์ เพื่อให้เหมาะสมต่อการนำมาขยายเพื่อใช้ในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างสรรค์ผลงาน โดยสามารถอธิบายแต่ละขั้นตอนเพื่อให้เห็น ได้อย่างชัดเจนดังต่อไปนี้

1. การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล

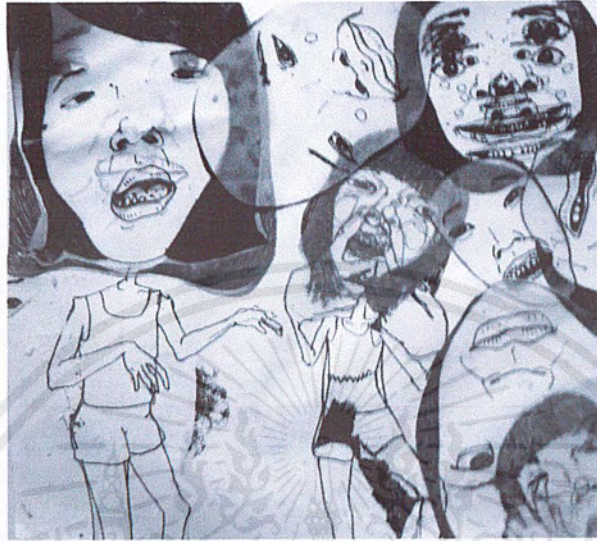
ข้าพเจ้าได้เก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการสืบค้นจากข่าวสารทางอินเทอร์เน็ตรวมทั้งสื่อต่างๆ และ ประสพการณ์โดยตรงของข้าพเจ้า นำภาพและข้อมูลเหล่านั้นมาเก็บรวบรวมเอาไว้เพื่อใช้ในการ สร้างสรรค์ภาพร่างผลงานของข้าพเจ้าและนำมาดัดแปลงชิ้นใหม่ โดยใช้ขบวนการทางความคิด พร้อมทั้ง นำไปจัดวางองค์ประกอบศิลป์ให้เป็นไปตามแนวความคิดและรูปแบบที่กำหนดไว้ใน การสร้างสรรค์ผลงาน

2. การสร้างภาพร่างและภาพต้นแบบ

ข้อมูลจาก อินเทอร์เน็ต และประสพการณ์ที่ข้าพเจ้าพบเจอมา ถูกนำมาเป็นต้นแบบในการดัดแปลง รายละเอียดของใบหน้า รวมทั้งรูปทรงของคน ด้วยการแสดงสีหน้าและอากัปกิริยาที่แตกต่างกัน ออกไป ตามจินตนาการของข้าพเจ้า โดยรูปทรงของคนนั้นข้าพเจ้าได้นำมาจากรูปถ่ายของข้าพเจ้า เองเคยนำรูปทรงของข้าพเจ้าจัดวางลงบนกระดาษในขั้นตอนแรกของการสร้างภาพร่าง จากนั้น ข้าพเจ้าจึงนำรูปใบหน้าที่แสดงอารมณ์ที่หลากหลาย ถ่ายเอกสารใส่กระดาษไขแล้วจึงตัดมาปะใส่ กระดาษอีกครั้งเพื่อสร้างให้ภาพร่างเกิดความสมบูรณ์และ ได้ระยะของใบหน้าที่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง
ภาพร่างชุดที่ 1



ภาพร่างชิ้นที่ 1



ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพร่างชิ้นที่ 3



ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ 120982 เป็นวัสดุการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ภาพร่างชุดนี้ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึง เรื่องราวเกี่ยวกับ พฤติกรรมที่ตรงกันข้ามกับความรู้สึกที่แท้จริง โดยใช้ ใบหน้า ที่ทับซ้อนกันด้วยอารมณ์ที่หลากหลายซึ่งก็เหมือนกับคน คนหนึ่งที่มีความรู้สึกภายในจิตใจมากมายที่ถูกระงับไว้จนไม่สามารถแสดงออกมาได้ เนื่องจากต้องเก็บไว้กลัวที่จะ ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม

จำนวนภาพร่างในชุดนี้ทั้งหมด 4 ชิ้น ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 1 และชิ้นที่ 4 มาเป็นต้นแบบ ในการสร้างสรรค์ผลงานจริง เนื่องจากมีองค์ประกอบและรูปทรงที่น่าสนใจและเหมาะสมกับ ตัวแนวความคิดของข้าพเจ้า

ภาพร่างชุดที่ 2

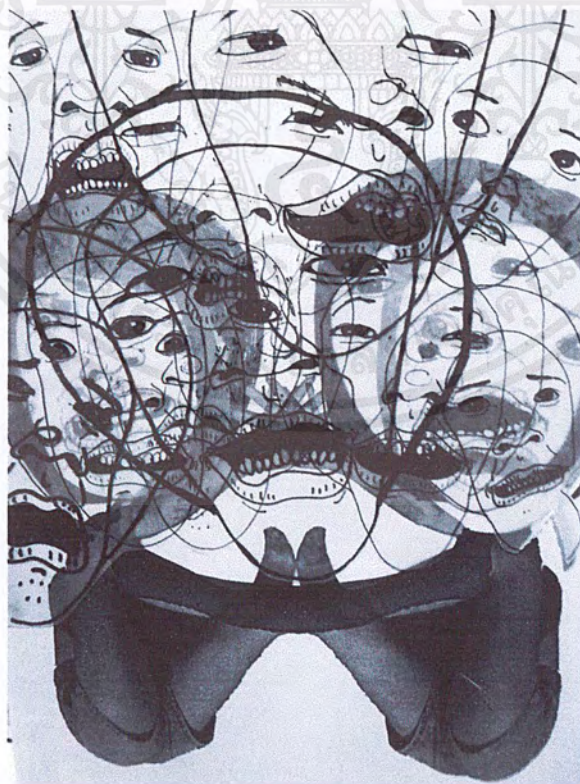


ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพร่างชิ้นที่ 2



ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



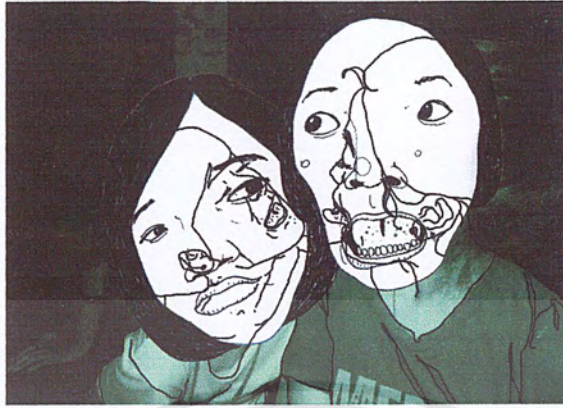
ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้นำแนวความคิดเดียวกันกับภาพร่างชุดที่ 1 มาเป็นแนวทางในการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 2 นี้ โดยการนำเสนอภาพร่างชุดนี้ของข้าพเจ้าต้องการให้ รูปแบบของงานบ่งบอกถึงแนวความคิดให้ชัดเจนมากขึ้น จึงได้นำรูปทรงคนที่เป็นรูปถ่ายคนจริงมาใส่เพื่อให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้น และสร้างความแตกต่างของความจริงและไม่จริงให้เด่นชัดยิ่งขึ้น

จำนวนภาพร่างในชุดนี้มีด้วยกันทั้งหมด 4 ชิ้น ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 และชิ้นที่ 3 มาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานจริง เนื่องจากแสดงอารมณ์และความรู้สึกที่แตกต่างกันตามแนวคิดที่กล่าวไว้ข้างต้นได้ชัดเจนตรงตาม โครงการในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

ภาพร่างชุดที่ 3



ภาพร่างชิ้นที่ 1



ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพร่างชิ้นที่ 3



ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้ใช้แนวความคิดเดียวกับภาพร่างชุดที่ 1 และชุดที่ 2 คือ นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับคนที่มีพฤติกรรมที่ตรงกันข้ามกับความรู้สึกที่แท้จริง ซึ่งเหตุนำมาจากพฤติกรรมที่เสแสร้งของกลุ่มของรอบข้าง โดยภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้นำตัวรูปทรงที่แสดงออกปฏิกิริยาของความสุภาพสมกับรูปหน้าที่ทับซ้อนกันให้เหมือนความสับสนวุ่นวาย ความไม่จริงจังจริงใจ

จำนวนภาพร่างในชุดนี้มีด้วยกันทั้งหมด 4 ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 และชิ้นที่ 4 มาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานจริง เนื่องจากมีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ และมีความน่าสนใจกว่าชิ้นอื่นๆ

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

เป็นการขยายความคิดจากภาพร่างลงบนแผ่นแม่พิมพ์จริง โดยผ่านกระบวนการของภาพพิมพ์และแม่พิมพ์โลหะกัดกรดด้วยการใช้แผ่นทองแดงเป็นแม่พิมพ์ ซึ่งมีขั้นตอนเริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเป็นผลงานจริง ที่สามารถอธิบายให้เห็นถึงอุปกรณ์และขั้นตอนของการสร้างสรรค์ดังนี้

อุปกรณ์ต่างๆ ในการทำภาพพิมพ์

1. แผ่นทองแดง (Copper plate)
2. กรดเกลือ (Hydrochloric acid)
3. วานิชดำ (TOA Varnish T-850)
4. เหล็กปลายแหลม (Needle)
5. กระดาษทรายขัดเหล็กเบอร์ 2000 (Waterproof abrasive paper no.2000)
6. หมึกพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ ยี่ห้อ OPI (Etching ink OPI)
7. กระดาษฟาเบียโน (FABRIANO)
8. ดินสอไฮสตีขาว มิทซูบิชิ 7600 (Mitsu-Bishi dermatograph no.7600)
9. น้ำมันทินเนอร์ น้ำมันสน (Turpentine anr Tinner)
10. สีสเปรย์ (spray)
11. กระดาษปรูฟ (Proof paper)
12. กระดาษลอกลาย (Tracing paper)
13. กระดาษกาวน้ำ ยางปาดสี (Gummed tape)
14. แก๊สกระป๋อง พร้อมหัวพ่นไฟ (Gas cans)
15. ที่ฉีดน้ำ (Foggy)
16. พู่กันหัวแหลม เบอร์ 1,6,9,10 (Paint brush no.1,6,9,10)
17. เศษผ้า ผงซักฟอก น้ำปลา (Remnant of cloth , detergent , fish sauce)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18. คัตเตอร์ (Cutter)
19. ตะไบ (Sharpen)
20. ผงยางสน (Bitumen powder asphaltum)
21. ยูนิเทป (Uni Tape)

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

1. นำแผ่นทองแดงที่เตรียมไว้มาขัดพื้นผิวด้วยกระดาษทรายขัดเหล็กเบอร์ 2000 พร้อมน้ำปลา เพื่อลบรอยขีดข่วนที่อยู่บนหน้าแผ่นทองแดง จากนั้นนำไปล้างน้ำเปล่า รอกันแห้งสนิท แล้วนำวานิชดำที่ผสมน้ำมันสนมาทาทั้งด้านหน้าและหลัง

2. เมื่อกว้านดำแห้งแล้ว ให้นำยูนิเทปมาปิดให้ทั่วในด้านที่ไม่ได้ขัดไว้ รอกแห้งแล้วจึงนำแป้งฝุ่นมาทั่วด้านที่ไม่ได้ปิดยูนิเทป เพื่อเป็นการไล่ความชื้นและไม่ให้กระดาษติดกับแผ่นงานเวลา Draft งาน

3. นำแบบร่างที่ขยายแล้วมาวางทาบบนแผ่นทองแดงแล้วเขียนตามเส้นร่าง ด้วยปากกาลูกกลิ้ง เมื่อร่างเสร็จนำเหล็กปลายแหลมมาขีดตามรอย สิ่งที่ทำนี้เรียกว่า การทำเทคนิค Hard Ground เมื่อเสร็จเรียบร้อยนำไปแช่ในอ่างผสมบอกรดในอัตราส่วน 1 : 2 (กรด 1 กก. ต่อ น้ำ 2 ลิตร) เป็นเวลา 6 นาที (out line รูปทรงคนก่อนเขียนใจ)

4. หลังจากกักรดครบตามเวลาที่ต้องการแล้ว นำขึ้นจากอ่าง ล้างด้วยน้ำสะอาด นำวานิชดำที่ผสมแล้วมาปิดบริเวณที่ได้กักรดไป กัดเพิ่มอีก 20 นาที 30 นาที เพิ่มขึ้นเรื่อยๆตามลำดับจนถึงเวลา 1 ชั่วโมง

5. เมื่อเสร็จแล้วให้นำน้ำมันสน และ น้ำมันทินเนอร์ เทลงบนแผ่นทองแดงแล้วจึงนำเศษผ้ามาเช็ดออกจนสะอาด ให้หมดคราบของวานิชดำทั้งหน้าและหลังแผ่นทองแดง จากนั้นนำน้ำปลา หรือซอสปรุงรส มาเทลงบนแผ่นทองแดง เพื่อเป็นการหยุดกรดและทำความสะอาดคราบที่หลงเหลือต่าง จึงล้างออกด้วยน้ำเปล่า รอกันแห้งสนิท

6. เมื่อด่างเพลททองแดงสะอาดแล้ว นำแผ่นทองแดงเข้าไปในตู้ที่ใส่ผงยางสนไว้แล้ว และออกมาเสียบปลั๊กที่เตรียมไว้ เสียบ 5 ครั้ง ครั้งละประมาณ 5 วินาที แล้วดึงออกเสียบใหม่จนครบ ทั้งไว้ 30 นาที แล้วเสียบปลั๊กเช่นเดิม แต่ทิ้งไว้อีกแค่ 20 นาที เพื่อให้ผงยางสนนั้นลงบนหน้าแผ่นทองแดงจนหมด นำแผ่นออกมาล้างด้วยหัวฟันทไฟ เพื่อให้ผงติดหน้าแผ่นทองแดง หลังจากนั้นนำมาเขียนหน้าหนักด้วยดินสอไข กักรดเป็นขั้นตอนดังนี้ (โดยผสมกรดในอัตราส่วน 1:3)

ครั้งที่ 1 กักรด 10 วินาที

ครั้งที่ 2 กักรด 20 วินาที รวมเป็น 30 วินาที

ครั้งที่ 3 กักรด 40 วินาที รวมเป็น 1.10 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครั้งที่ 4 กัดกรด 2.10 นาที รวมเป็น 3.20 นาที

ครั้งที่ 5 กัดกรด 3.40 นาที รวมเป็น 7 นาที

ครั้งที่ 6 กัดกรด 7 นาที รวมเป็น 14 นาที

เมื่อครบแล้วก็นำไปล้างให้สะอาด จากนั้นก็ล้างด้วยน้ำมันสนกับทินเนอร์ จากนั้นนำแผ่นทองแดงไปตะไบขอบ ทำมุม 45 องศา ทั้ง 4 ด้าน แล้วนำไปล้างด้วยน้ำเปล่า อีกครั้งให้สะอาด พร้อมพิมพ์

ขั้นตอนการเตรียมแม่พิมพ์ก่อนพิมพ์ และกระดาษพิมพ์

1. นำหมึกพิมพ์สีดำ และสีน้ำเงินมาอัดลงบนแม่พิมพ์ ใช้อย่างปาดปาดหน้าแผ่นทองแดงให้ทั่ว แล้วจึงใช้นิ้วอัดตามร่องรายละเอียด นำกระดาษปรู๊ฟมาซับและนำกระดาษลอกลายเซ็ดให้สะอาด จากนั้นนำเศษผ้าชุบทินเนอร์เช็ดขอบแผ่นทองแดงให้สะอาด
2. เตรียมกระดาษ FABRIANO ที่จะพิมพ์ โดยการฉีบน้ำด้วย Foggy ให้ชุ่มทั้งสองด้าน แล้วซับน้ำออกด้วยกระดาษปรู๊ฟให้หมาดๆ

ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน

การพิมพ์ผลงานทดสอบ

นำกระดาษปรู๊ฟรองด้านล่างที่แทนพิมพ์ วางแผ่นทองแดงที่อัดหมึกแล้ว มาวางหงายบนกระดาษปรู๊ฟที่วางไว้ จากนั้นนำกระดาษอาร์ตด้านที่ฉีบน้ำด้วยฟ็อกกี้ทั้งสองด้านมาซับด้วยกระดาษปรู๊ฟให้พอหมาด นำกระดาษอาร์ตด้านที่ซับแล้วมาวางบนแผ่นทองแดงที่เตรียมไว้วางคว่ำลงบนแผ่นทองแดง แล้วปิดด้วยกระดาษปรู๊ฟอีก 2 แผ่น จากนั้นนำสีกหลายมาทับด้านบนสุด จึงปฏิบัติการพิมพ์โดยการหมุนลือคแทน ทำให้ทั้ง 2 ฝั่งลงเท่ากันจนแน่นและรู้ดีว่าพอดีกัน แล้วเริ่มหมุนแทนจากด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่ง คลายลือคแทนพิมพ์ออก นำผ้าสีกหลายชิ้น ค่อยๆ เปิดกระดาษอาร์ตด้านออกมาแล้วเช็ดดูงานที่พิมพ์ว่าควรแก้ไขส่วนใดบ้าง หากมีตรงไหนที่ไม่พอใจให้แก้ไขให้เรียบร้อย หรือหากไม่มีอะไรต้องแก้ไขสามารถพิมพ์งานจริงได้เลยดังนี้

การพิมพ์ผลงานจริง

กระทำการเดียวกับการทดสอบการพิมพ์แต่จะแตกต่างที่กระดาษ โดยงานจริงเราจะใช้กระดาษฟาเบียโน โดยกระดาษนี้จะมีคามยืดหยุ่นที่มากกว่ากระดาษอาร์ตด้าน ทำให้ตัวกระดาษสามารถรับหมึกได้มากกว่า และงานที่ออกมาดูสมบูรณ์

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

องค์ประกอบของผลงานหรือลักษณะของส่วนประกอบต่างๆ ที่นำมาสร้างรวมกัน เพื่อให้
เกิดผลงานสร้างสรรค์ที่มีความสมบูรณ์เต็มไปด้วยความงามและความน่าสนใจ ในทางศิลปะเรียก
ส่วนประกอบเหล่านี้ว่า ทัศนธาตุทางศิลปะ (Visual Elements) ซึ่งมีอยู่หลายชนิดด้วยกันคือ มีทั้ง
รูปทรง เส้น น้ำหนัก พื้นผิว พื้นที่ว่าง สิ่งเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นร่วมกัน เพื่อเน้นให้ภาพผลงานเกิดความ
สมบูรณ์และเหมาะสมเป็นไปตามเจตนารมณ์ของเรื่องราว เนื้อหา อีกทั้งยังสอดคล้องกับลักษณะ
ของรูปแบบที่ถูกกำหนดขึ้น ทั้งนี้เพราะศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่มนุษย์
สร้างขึ้น ซึ่งได้แก่ โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้ หรือ รับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสส่วนหนึ่งกับ
ส่วนที่เป็นการแสดงออกอีกอันเป็นผลที่เกิดมาจากโครงสร้างทางวัตถุ เราเรียกส่วนประกอบแรกว่า
รูปทรง (Form) หรือองค์ประกอบทางรูปธรรม และ ส่วนหลังเรียกว่า เนื้อหา (Content) หรือ
องค์ประกอบทางนามธรรม(ชะลูด นิมเสมอ.2539:26) ดังนั้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจในผลงานศิลปะ
นิพนธ์ชุดนี้มากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าได้ทำการวิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน โดยการแยกเป็นการ
วิเคราะห์ทัศนธาตุทางศิลปะและการวิเคราะห์จัดองค์ประกอบภาพดังนี้

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุทางศิลปะ (Visual Elements) ได้แก่ รูปทรง เส้น น้ำหนัก พื้นผิว พื้นที่ว่าง และสี ซึ่ง
เป็นสิ่งที่ศิลปินนำมาสร้างผลงานศิลปะ เพื่อให้เกิดความงามสุนทรียภาพและความน่าสนใจในตัว
ผลงาน รวมถึงสื่อความหมายตามแนวความคิดที่เป็นจุดมุ่งหมายอันแท้จริงของตัวศิลปิน ทัศนธาตุ
ที่นำมาสร้างสรรค์ผลงานจะต้องมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และเกิดความกลมกลืนกัน จึงจะ
ทำให้เกิดความสมบูรณ์ แต่ในการวิเคราะห์ทัศนธาตุนั้นจำเป็นจะต้องแยกทัศนธาตุออกเป็นส่วนๆ
เพื่อแสดงให้เห็นถึงการทำงานและคุณลักษณะของแต่ละธาตุดังนี้

รูปทรง (Forms)

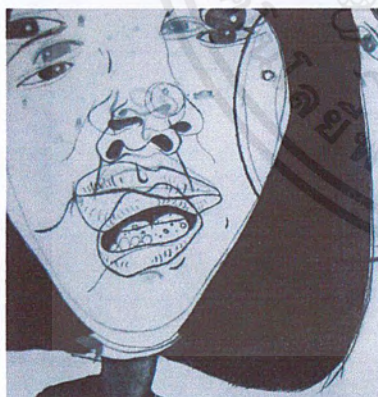
ข้าพเจ้าใช้รูปทรงเป็นสัญลักษณ์ในผลงานชุดนี้ซึ่งได้แรงบันดาลใจ จากสภาพการปรับตัวของ คนในสังคมปัจจุบัน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเน้นรูปทรงคนเต็มตัวที่เหมือนจริง กับรูปหน้าที่วาดด้วย ปลายเส้นการ์ตูน โดยข้าพเจ้าใช้รูปทรงดังกล่าวอ้างอิงถึงความเป็นจริงบวกกับจินตนาการของ ข้าพเจ้าเองในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้

ผลงานชิ้นที่ 3



รูปทรงคนเต็มตัว (Figure) ที่เหมือนจริงกำลังนั่งอยู่ ข้าพเจ้า ต้องการสื่อรูปทรงดังกล่าวในรูปแบบของสัญลักษณ์ซึ่งเป็น ตัวแทนมนุษย์ที่มี การแสดงออกที่สบายๆ มีความสุข ไม่เคร่งเครียด

ผลงานชิ้นที่ 1



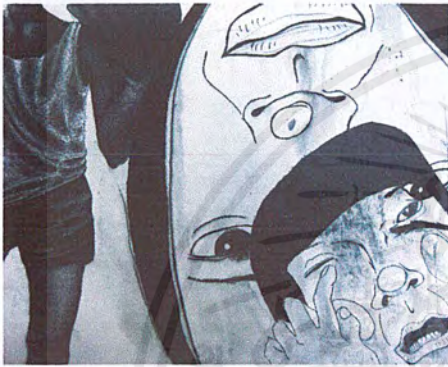
รูปทรงใบหน้าที่แสดงอารมณ์ต่างๆทับซ้อนกันอยู่ ข้าพเจ้า ต้องการสื่อว่าอารมณ์ของคนเรามีมากมายทั้งที่สามารถแสดง ออกมาได้และไม่สามารถแสดงออกมาได้ในคนคนเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะพื้นผิว (Textures)

ในผลงานของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานด้วยกระบวนการภาพพิมพ์โลหะ (Etching) เพื่อให้ผลงานดูน่าสนใจและไม่เรียบจนเกินไป ข้าพเจ้าจึงสร้างพื้นผิวที่แตกต่างกันขึ้น เช่น การทำแผ่นภาพพิมพ์โลหะให้เกิดลวดลาย โดยใช้การนำกรดสาดลงบนแผ่นทองแดงเพื่อให้เกิดพื้นผิว วิธีการดังกล่าวเรียกว่า การทำกรดสาด ซึ่งพื้นผิวนี้อย่างสร้างความแตกต่างระหว่างรูปทรง และพื้นที่ว่างด้านหลังได้ชัดเจนขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 1



พื้นผิวในรูปผลงานจะเป็นรอยคราบที่ไหลย้อยลงมา ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ใช้แทนอารมณ์ความรู้สึกของใบหน้านั้น โดยใช้ความไหลย้อยของตัวพื้นผิวแสดงถึงความเสียใจ

สี (Colour)

ภาพเอกนรงค์ (Monochromes) ภาพเขียนสีเดียว ที่มีสีอ่อนในตัว ในผลงานทุกชิ้นของข้าพเจ้านั้น จัดเป็นภาพเอกนรงค์ซึ่งใช้สีดำอน้ำเงินเป็นส่วนใหญ่ สีเทาอน้ำเงินที่ปรากฏในรูปทรง และส่วนต่างๆภายในผลงาน ข้าพเจ้าใช้สีดังกล่าวเพื่อสร้างผลงานให้เกิดมิติภายในภาพ รวมถึงยังสามารถสร้างให้เกิดบรรยากาศ เพื่อควบคุมงานให้เกิดความกลมกลืนกันอย่างสมบูรณ์

ผลงานชิ้นที่ 2 และผลงานชิ้นที่ 3



งานชิ้นนี้มีลักษณะของสีดำผสมน้ำเงินดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นในการใช้ดำผสมกับสีน้ำเงินนั้นก็เพื่อสร้างสีให้ผลงานที่พิมพ์ออกมาไม่ดูดำและแห้งมากเกินไป ข้าพเจ้าจึงนำสีน้ำเงินเข้ามาผสมกับหมึกสีดำ ลักษณะสีที่พิมพ์ออกมาด้วยวิธีดังกล่าวยังส่งผลให้ผลงานดูนุ่มตาไม่แข็งกระด้างอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำหนัก (Volume)

น้ำหนักเป็นสิ่งสำคัญในผลงานทุกชิ้นของข้าพเจ้า เนื่องจากน้ำหนักเป็นสิ่งที่ช่วยควบคุมบรรยากาศในผลงานของข้าพเจ้าและทำให้ภาพผลงานดูสมบูรณ์ขึ้น น้ำหนักยังช่วยคัดรูปทรงของคนเต็มตัวให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งในการใส่น้ำหนักอ่อน-แก่ นั้น ช่วยให้รูปทรงของคนเต็มตัวในผลงานเกิดปริมาตร ส่งผลให้เกิดมิติภายในภาพและสร้างความรู้สึกละเอียดให้ภาพผลงานดูมีระยะที่หลากหลายขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 4



การสร้างน้ำหนักในรูปทรงของคนเต็มตัวที่ทับซ้อนกันอยู่ในภาพผลงานทั้งหมด ข้าพเจ้าต้องการใช้น้ำหนักต่างๆ เพื่อสร้างปริมาตรให้รูปทรงมีความสมบูรณ์เป็นไปตามความต้องการของข้าพเจ้า

ผลงานชิ้นที่ 2

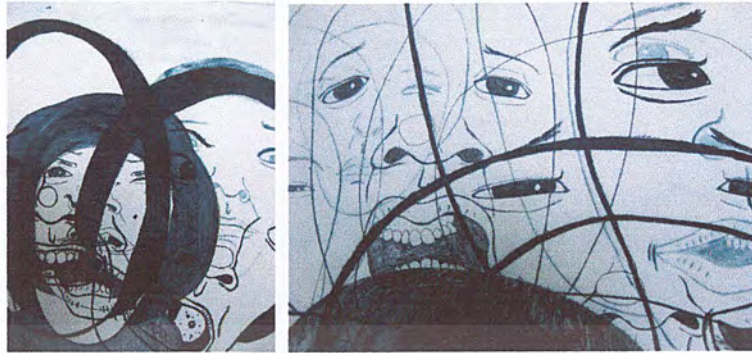


น้ำหนักของเส้นผมที่ทับซ้อนกันภายในภาพผลงาน สร้างขึ้นเพื่อทำให้เกิดปริมาตรเป็นกลุ่มผมและมีน้ำหนักที่หลากหลายมากขึ้น

เส้น (Line)

ข้าพเจ้าใช้เส้นเป็นส่วนมากในการสร้างสรรค์ผลงานทุกชิ้นของข้าพเจ้าและยังใช้เส้นเป็นตัวสร้างระยะให้กับผลงาน รวมทั้งใช้เส้นในการสร้างความรู้สึกลื่นไหลให้เกิดขึ้นภายในภาพผลงาน เช่น การเคลื่อนไหวของใบหน้าที่ทับซ้อนกันเป็นจำนวนมาก

ผลงานชิ้นที่ 3 และผลงานชิ้นที่ 4



ลายเส้นของรูปทรงใบหน้าทับซ้อนกันจำนวนมาก สร้างขึ้นเพื่อแสดงอารมณ์ที่มีอยู่มากมาย และ การพยายามที่จะปรับเปลี่ยนตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อม

พื้นที่ว่าง (space)

พื้นที่ว่างในผลงานทุกชิ้นของข้าพเจ้านั้น เกิดจากพื้นที่ด้านหลังของผลงานที่ข้าพเจ้าได้จัดวางองค์ประกอบของภาพ โดยให้รูปทรงของคนและรูปทรงของใบหน้าคนเป็นรูปทรงที่มีกลุ่มก้อนชัดเจน จึงเกิดพื้นที่ว่างด้านหลังของกลุ่มรูปทรงดังกล่าวชัดเจนเช่นกัน

ผลงานชิ้นที่ 5



พื้นที่ว่างภายในใบหน้า เกิดจากการเขียนลายเส้นการ์ตูน โดยการเขียนให้ทับซ้อนกัน ไม่นานแน่นจนเกินไป จึงทำให้เกิดพื้นที่ว่างระหว่างเส้นเหล่านั้น ซึ่งข้าพเจ้าสร้างพื้นที่ว่างเหล่านี้ก็เพื่อแสดงถึงอารมณ์ที่พยายามแทรกตัวออกมาจากพื้นที่ภายใน

ผลงานชิ้นที่ 3



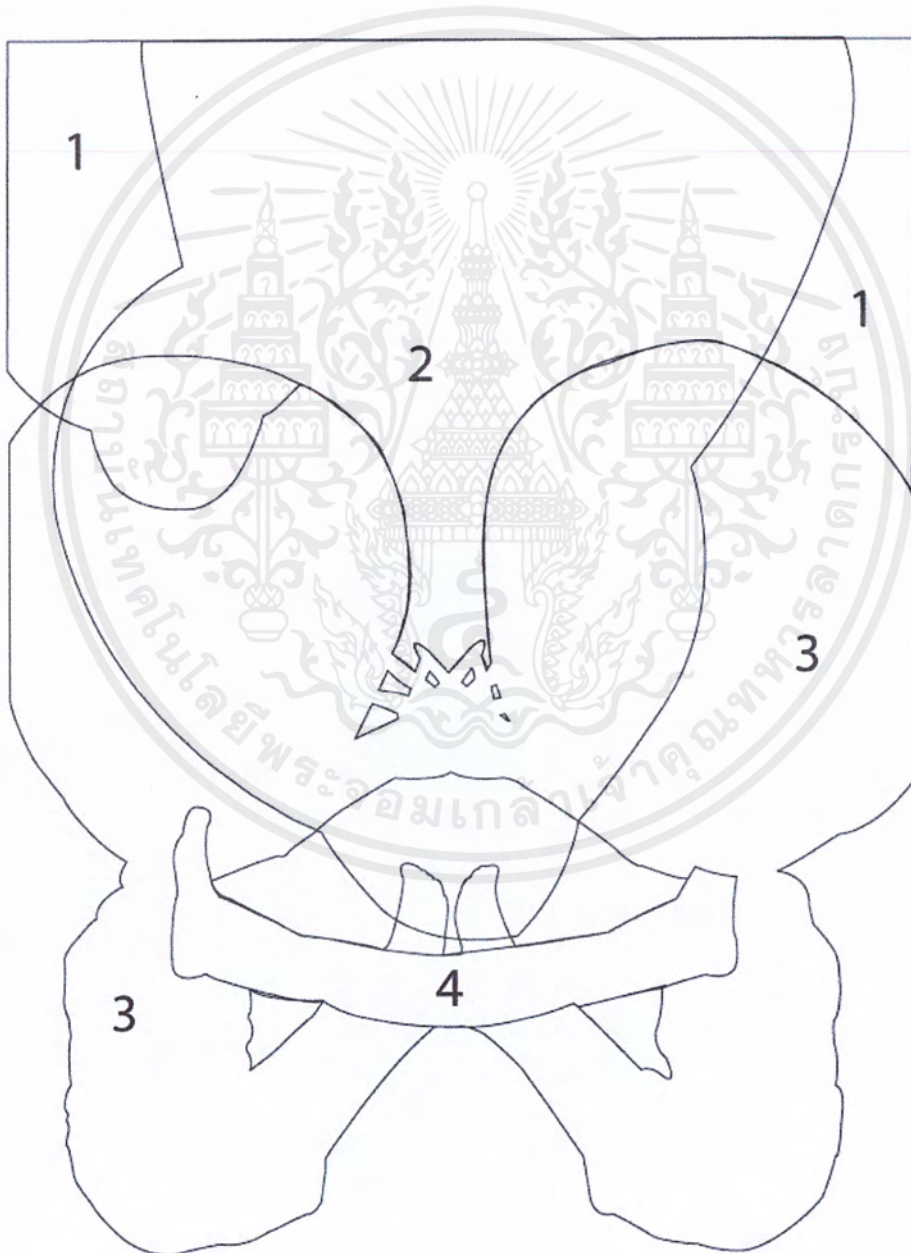
พื้นที่ว่างของรูปทรงคนเกิดจากการจัดวางองค์ประกอบให้มีความสมบูรณ์ โดยแยกกลุ่มของรูปทรงอย่างชัดเจน เพื่อสร้างความหลากหลายในรูปแบบของผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ขอสงวนสิทธิ์ในให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

การจัดวางองค์ประกอบศิลป์ในผลงานศิลปะปะนิพนธ์ชุดนี้ ได้ใช้หลักการจัดภาพที่หลากหลาย ซึ่งหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยรวมให้เกิดความเป็นเอกภาพในงานนั้นต้องใช้ ความกลมกลืน (Harmony) ความหลากหลาย (Variety) ความสมดุล (Balance) สัดส่วน (Proportion) ความเป็นเด่น (Dominance) ความเป็นรอง (Subordination) ดังนั้นในการวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะปะนิพนธ์ชุดนี้ จึงสามารถแยกรายละเอียดออกได้ดังต่อไปนี้

ภาพวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของผลงานชิ้นที่ 4



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกภาพ หมายถึง การประสานหรือการจัดระเบียบของส่วนต่างๆ ให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น เพื่อผลรวมอันหนึ่งที่ไม่อาจแบ่งแยกได้ นั่นคือความสมบูรณ์ ความเหมาะสมซึ่งเป็นไปตามความคิด และความต้องการในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยการนำเอาทฤษฎีท่าทางของศิลปะมาประกอบกันขึ้นด้วยหลักของการจัดองค์ประกอบของภาพ เพื่อให้ทัศนธาตุต่างๆ เหล่านั้นแสดงคุณค่าในตัวเองตามความต้องการของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งลักษณะของการจัดองค์ประกอบของภาพหรือการจัดผลงานของข้าพเจ้านี้ สามารถแยกเพื่อทำการวิเคราะห์ลักษณะของการจัดภาพที่ได้ปรากฏขึ้นโดยละเอียด ดังต่อไปนี้

ดุลยภาพ (Balance)

ดุลยภาพเป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ ดุลยภาพ โดยทั่วไปหมายถึงการถ่วงน้ำหนักหรือแรงปะทะที่เท่ากัน ซึ่งในผลงานที่มีชื่อว่า ความสุขจอมปลอม 4(False Happiness No.4) นี้ ถูกสร้างขึ้นด้วยหลักการของเอกภาพที่มีการใช้ดุลยภาพในการสร้างสรรค์ผลงาน ด้วยการสร้างให้เกิดการถ่วงดุลย์ของรูปทรงที่แตกต่างกัน ซึ่งในผลงานได้ปรากฏลักษณะของดุลยภาพเป็นดุลยภาพแบบสมมาตรที่เกิดขึ้นเพียงเล็กน้อยในภาพผลงาน

ความเป็นเด่น (Dominance)

ในผลงานชิ้นดังกล่าวนี้ ความเป็นเด่นที่เกิดขึ้นได้แก่ความเด่นที่เกิดจากขนาดของเส้นที่ขูดให้มีขนาดที่หนา เมื่อเวลาพิมพ์ออกมาจะรับหมึกและทำให้มีน้ำหนักของเส้นที่เข้มขึ้น ดังรูปทรงหมายเลข 2 จากภาพรวมของผลงานทั้งหมด ความเด่นที่เกิดขึ้นคือความเด่นที่เกิดจากสัดส่วนของรูปทรงหมายเลข 2 เพราะเป็นรูปทรงที่มีสัดส่วนใหญ่และมีความชัดเจนของน้ำหนักในการถ่ายทอดเรื่องราวในผลงานของข้าพเจ้า

ความเป็นรอง (Subordination)

ความเป็นรองปรากฏขึ้นในรูปทรงหมายเลข 6 ที่ไม่ค่อยแสดงรายละเอียด แต่ก็ถือว่ามี ความสำคัญมากต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

ความเป็นรอง (Subordination)

ความเป็นรองปรากฏขึ้นในรูปทรงหมายเลข 3 ซึ่งเป็นรูปทรงของคนเต็มตัวที่มีความทับซ้อนกัน และมีลักษณะเป็นรูปทรงโทนสีออกเทาๆ ให้ดูเป็นการผลัดกระยะเข้าไปของสายตาให้นำไปสู่ความเคลื่อนไหวต่อไป ส่งผลให้รูปทรงดังกล่าวมีลักษณะของความเป็นรองอย่างชัดเจน และเป็นรูปทรงที่ช่วยให้เส้นที่มีความหนาในระยะแรกเกิดความเป็นเด่นที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

ความขัดแย้ง (Contrast)

ข้าพเจ้าสร้างความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในผลงาน ก็เพื่อสร้างความน่าสนใจและลดความกลมกลืนที่อาจจะมีมากจนทำให้ผลงานเกิดการซ้ำ ซึ่งกลายเป็นความน่าเบื่อที่จะเกิดขึ้นในผลงานของข้าพเจ้า แต่ถึงอย่างไรความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความมีเอกภาพของผลงาน และในผลงานชิ้นดังกล่าวสามารถแยกออกตามลักษณะของความแตกต่าง ได้ดังนี้

ความขัดแย้งในด้านของขนาด จะปรากฏอยู่ในงานของข้าพเจ้า จากรูปหมายเลข 1,2 โดยรูปทรงแต่ละหมายเลขจะมีขนาดที่ต่างกัน หมายเลข 1 จะเป็นของรูปทรงที่มีขนาดเล็กทับซ้อนกัน แต่หมายเลข 2 นั้นจะมีขนาดใหญ่

ความขัดแย้งในด้านรูปร่างและลักษณะ เนื่องจากผลงานในชิ้นดังกล่าวนี้มีการใช้รูปทรงคนเต็มตัวที่เหมือนจริงกับใบหน้าเขียนด้วยลายการ์ตูน ทำให้เกิดความขัดแย้งกันในด้านรูปทรงและลักษณะดังหมายเลข 1,2 และ 3 ซึ่งหมายเลข 3จะเป็นรูปทรงของคนเต็มตัว มีความขัดแย้งกันอย่างรุนแรงในด้านของรูปร่างและลักษณะของรูปทรง

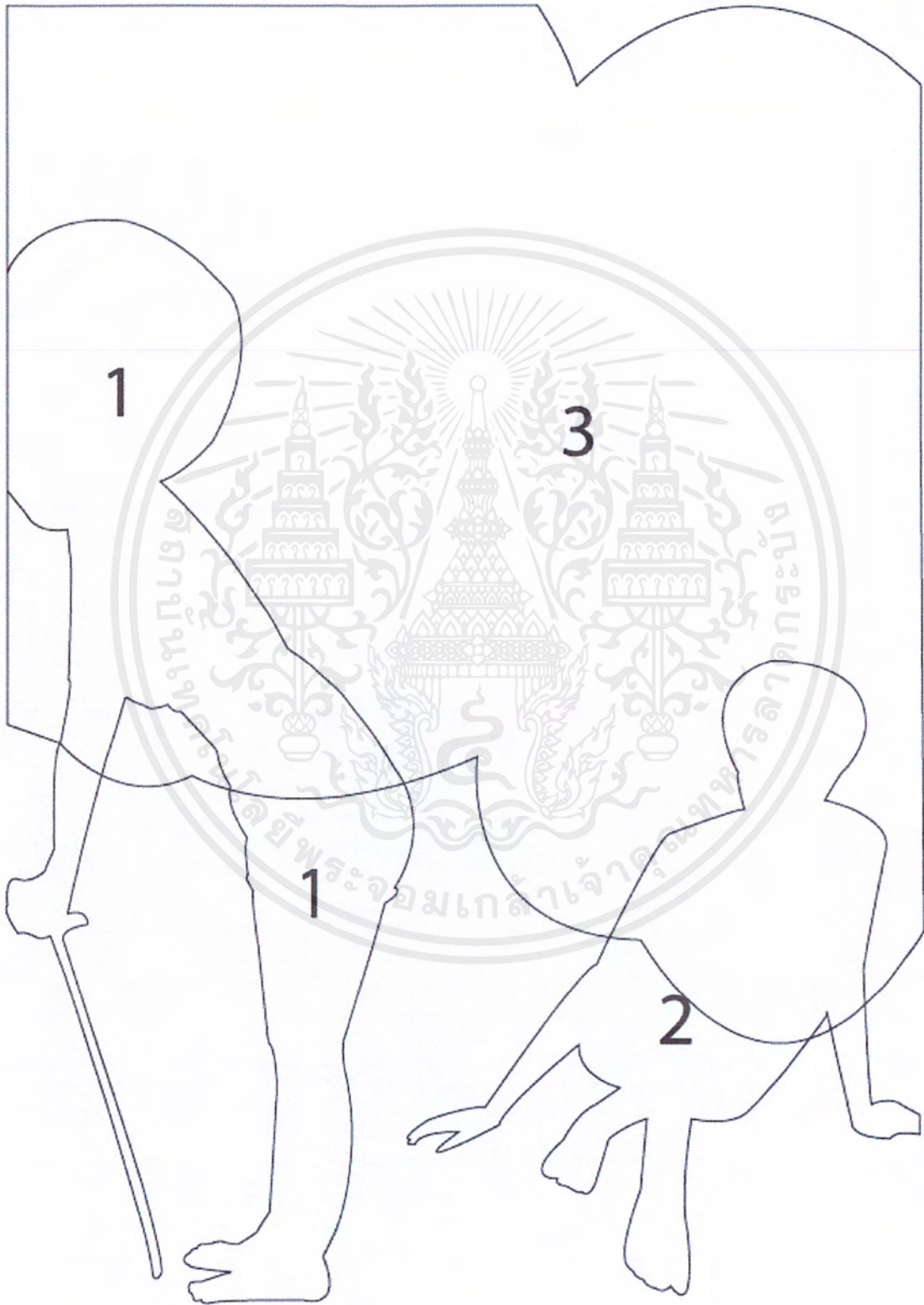
พลังความเคลื่อนไหว (Dynamic)

พลังความเคลื่อนไหวเกิดขึ้นในรูปทรงทางด้านล่างขวาของภาพผลงานที่ประกอบไปด้วยรูปทรงหมายเลข 1,2 ที่มีทิศทางเคลื่อนไหวที่ทับซ้อนต่อเนื่องและสัมพันธ์กันส่งผลให้เกิดพลังความกลมกลืนกันอย่างต่อเนื่อง

จังหวะและการซ้ำ (Rhythm and Repetition)

สำหรับจังหวะและการซ้ำนั้น คือการใช้ทัศนธาตุทางศิลปะที่ซ้ำกันสร้างประกอบกันขึ้น เพื่อให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์ เป็นไปตามความคิดและความต้องการในการสร้างสรรค์ ในผลงานชิ้นดังกล่าวของข้าพเจ้ามีการใช้รูปทรงของใบหน้าซ้ำกัน จัดวางให้มีทิศทางที่ทับซ้อนไปในทางเดียวกัน เพื่อสร้างให้เกิดความชัดเจนในเรื่องของความคิดในการแสดงออก

ภาพวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของผลงานชิ้นที่ 5



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกภาพ หมายถึง การประสานหรือการจัดระเบียบของส่วนต่างๆ ให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น เพื่อผลรวมอันหนึ่งที่ไม่อาจแบ่งแยกได้ นั่นคือความสมบูรณ์ ความเหมาะสมซึ่งเป็นไปตามความคิด และความต้องการในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยการนำเอาทฤษฎีท่าทางของศิลปะมาประกอบกันขึ้นด้วยหลักของการจัดองค์ประกอบของภาพ เพื่อให้ทัศนธาตุต่างๆ เหล่านั้นแสดงคุณค่าในตัวเองตามความต้องการของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งลักษณะของการจัดองค์ประกอบของภาพหรือการจัดผลงานของข้าพเจ้านี้ สามารถแยกเพื่อทำการวิเคราะห์ลักษณะของการจัดภาพที่ได้ปรากฏขึ้น โดยละเอียด ดังต่อไปนี้

ดุลยภาพ (Balance)

ดุลยภาพเป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ ดุลยภาพโดยทั่วไปหมายถึงการถ่วงน้ำหนักหรือแรงปะทะที่เท่ากัน ซึ่งในผลงานที่มีชื่อว่า ความสุขจอมปลอม 5(False Happiness No.5) นี้ ถูกสร้างขึ้นด้วยหลักการของเอกภาพที่มีการใช้ดุลยภาพในการสร้างสรรค์ผลงาน ด้วยการสร้างให้เกิดการถ่วงดุลย์ของรูปทรงที่แตกต่างกัน ซึ่งในผลงานได้ปรากฏลักษณะของดุลยภาพเป็นดุลยภาพแบบสมมาตรที่หนักไปด้านซ้ายในภาพผลงาน

ความเป็นเด่น (Dominance)

ในผลงานชิ้นดังกล่าวนี้ ความเป็นเด่นที่เกิดขึ้นได้แก่ความเด่นที่เกิดจากขนาดของกลุ่มเส้นบนใบหน้าที่ทับซ้อนกันมีน้ำหนักของกลุ่มเส้นที่เข้ม ดังรูปทรงหมายเลข 3 จากภาพรวมของผลงานทั้งหมด ความเด่นที่เกิดขึ้นคือความเด่นที่เกิดจากสัดส่วนของใบหน้าหมายเลข 3 เพราะเป็นรูปทรงที่มีสัดส่วนใหญ่และมีความชัดเจนของน้ำหนักในการถ่ายทอดเรื่องราวในผลงานของข้าพเจ้า

ความเป็นรอง (Subordination)

ความเป็นรองปรากฏขึ้นในรูปทรงหมายเลข 1 และ 2 ที่แสดงรายละเอียดของรูปทรงคนเต็มตัว และมีค่าน้ำหนักที่ไม่สูงมากจึงผลัดระยะจากความเป็นส่งผลให้รูปทรงหมายเลข 1,2 เกิดเป็นความเป็นรองที่ชัดเจน ถือว่ามีความสำคัญมากต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

ความขัดแย้ง (Contrast)

ข้าพเจ้าสร้างความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในผลงาน ก็เพื่อสร้างความน่าสนใจและลดความกลมกลืนที่อาจจะมีมากจนทำให้ผลงานเกิดการซ้ำ ซึ่งกลายเป็นความน่าเบื่อที่จะเกิดขึ้นในผลงานของข้าพเจ้า แต่ถึงอย่างไรความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความมีเอกภาพของผลงาน และในผลงานชิ้นดังกล่าวสามารถแยกออกตามลักษณะของความแตกต่าง ได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความขัดแย้งในด้านของขนาด จะปรากฏอยู่ในงานของข้าพเจ้า จากรูปหมายเลข 1,2 โดยรูปทรงแต่ละหมายเลขจะมีขนาดที่ต่างกัน หมายเลข 1 จะเป็นของรูปทรงคนเต็มตัวในอิริยาบถต่างๆที่มีขนาดใหญ่กว่าหมายเลข 2

ความขัดแย้งในด้านรูปร่างและลักษณะ เนื่องจากผลงานในชิ้นดังกล่าวนี้มีการใช้รูปทรงคนเต็มตัวที่เหมือนจริงกับใบหน้าที่ยื่นด้วยลายการ์ตูน ทำให้เกิดความขัดแย้งกันในด้านรูปทรงและลักษณะดังหมายเลข 1,2 และ 3 ซึ่งหมายเลข 1และ2 จะเป็นรูปทรงของคนเต็มตัว มีความขัดแย้งกันอย่างรุนแรงในด้านของรูปร่างและลักษณะของรูปทรง

พลังความเคลื่อนไหว (Dynamic)

พลังความเคลื่อนไหวเกิดขึ้นในรูปทรงทางด้านล่างขวาของภาพผลงานที่ประกอบไปด้วยรูปทรงหมายเลข 3 ที่มีทิศทางการเคลื่อนไหวที่ทับซ้อนต่อเนื่องและสัมพันธ์กันส่งผลให้เกิดพลังความกลมกลืนกันอย่างต่อเนื่อง

จังหวะและการซ้ำ (Rhythm and Repetition)

สำหรับจังหวะและการซ้ำนั้น คือการใช้ทัศนธาตุทางศิลปะที่ซ้ำกันสร้างประกอบกันขึ้นเพื่อให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์ เป็นไปตามความคิดและความต้องการในการสร้างสรรค์ ในผลงานชิ้นดังกล่าวของข้าพเจ้ามีการใช้รูปทรงของใบหน้าที่ย้ำกัน จัดวางให้มีทิศทางที่ทับซ้อนไปในทางเดียวกัน เพื่อสร้างให้เกิดความชัดเจนในเรื่องของความคิดในการแสดงออก

บทที่ 5

บทสรุป

ในตัวผลงานชุดนี้ถูกสร้างขึ้น จากเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ สร้างสรรค์ขึ้นด้วยแนวความคิดที่เกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก เป็นสิ่งที่ใกล้เคียงกันและสอดคล้องกัน อารมณ์และความรู้สึกภายในที่ต้องการอยากจะปลดปล่อย จากสิ่งเร้าทั้งภายนอกและภายใน ส่งผลต่อความรู้สึกในการแสดงออก ผ่านทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เป็นสภาพของพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรู้สึกที่ตรงกันข้ามกับความจริงการกระทำที่สร้างทำเพื่อความอยู่รอด โดยไม่กล้าที่จะขัดหรือปฏิเสธ ความรู้สึกที่มีได้เพราะกลัวว่าตนจะ ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม การนำเสนอเรื่องราวดังกล่าวนี้ ข้าพเจ้าใช้รูปทรงของคนเต็มตัวและลายวาดเส้นการ์ตูน รูปใบหน้าที่แสดงอารมณ์ต่างๆมากมาย ออกมาทางสีหน้า

การค้นคว้าและปฏิบัติงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ได้บรรลุจุดประสงค์ในระดับที่ข้าพเจ้าพึงพอใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือเรื่องของเทคนิคใหม่ๆที่ข้าพเจ้าไม่เคยปฏิบัติ และเปลี่ยนทัศนคติส่วนตัว ในการทำงานให้แตกต่างไปจากเดิม จึงทำให้ข้าพเจ้ามีความสุขในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะต่อไป

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน คือ ในการสร้างสรรค์ผลงานจริง ข้าพเจ้ามักมีปัญหาช่วงการเขียนใจ เนื่องจากว่าตัวข้าพเจ้าเองตั้งใจที่จะเขียนภาพออกมาให้ได้ น้ำหนักที่ครบถ้วน แต่เมื่อข้าพเจ้าทำงานจริง พิมพ์งานออกมาแล้ว มักไม่ได้อย่างที่คิดไว้ เนื่องจากการเขียนใจลำดับท้ายๆ ข้าพเจ้ามักชอบลืมหลับแผ่นทองแดงให้หมด งานที่ออกมาส่วนมากจึงมีลักษณะสีออกเทาๆ น้ำหนักไม่ครบถ้วนนัก แต่อย่างไรก็ตามตัวข้าพเจ้าเองคิดว่าหากเราทดลองฝึกฝนในชิ้นงานบ่อยๆผลงานมันจะออกมาดีเอง

บรรณานุกรม

เจียน วันทนียตระกูล, จิตวิทยาการศึกษา, ส.ทรพย์การพิมพ์ : เชียงใหม่, 2545.

สุรางค์ ไคว้ตระกูล, จิตวิทยาการศึกษา, กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

เพราะพรรณ เปลียนภู, จิตวิทยาการศึกษา, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2540.

บุญลักษณ์ เขียมสำอางค์ เกือกมล พกษประมูล และโสภิต พิทักษ์, ภาษาไทย หลักการใช้ภาษา และการใช้ภาษา ม.4. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์

Goossip star. 2010.แค่อารมณ์ปรวน เมย์ โบนัส! ทวิตถูกแย่งแฟน.[Online]. Available :

<http://news.sanook.com/1006758->

<http://news.sanook.com/1006758-%E0%B9%81%E0%B8%84%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A1%E0%B8%93%E0%B9%8C%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%A7%E0%B8%99-%E0%B9%80%E0%B8%A1%E0%B8%A2%E0%B9%8C-%E0%B9%82%E0%B8%9A%E0%B9%89%E0%B8%A2-%E0%B8%97%E0%B8%A7%E0%B8%B5%E0%B8%95%E0%B8%96%E0%B8%B9%E0%B8%81%E0%B9%81%E0%B8%A2%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B9%81%E0%B8%9F%E0%B8%99.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

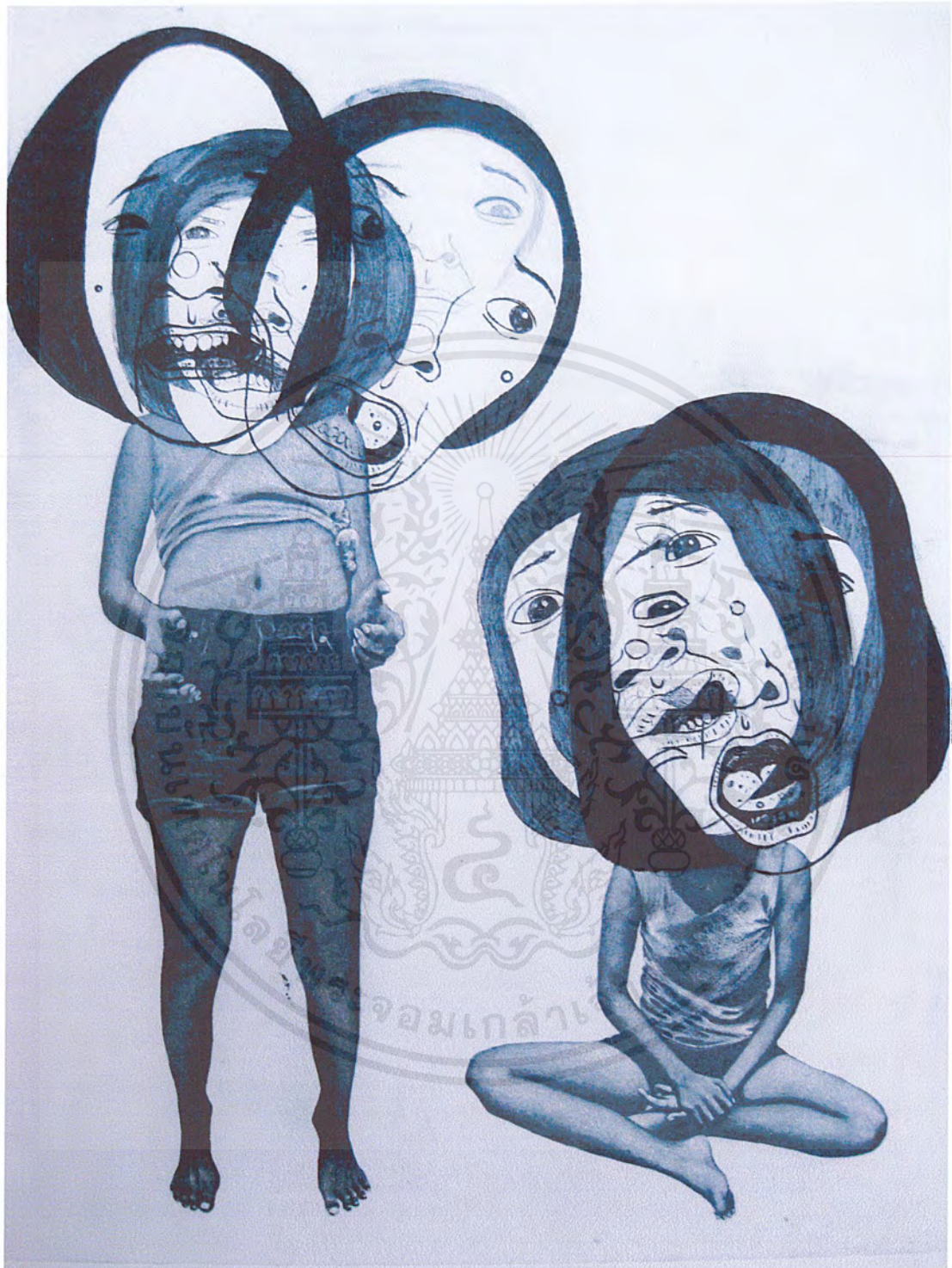


ชื่อผลงาน ความสุขจอมปลอม I, 2554

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ

ขนาด 50x50 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

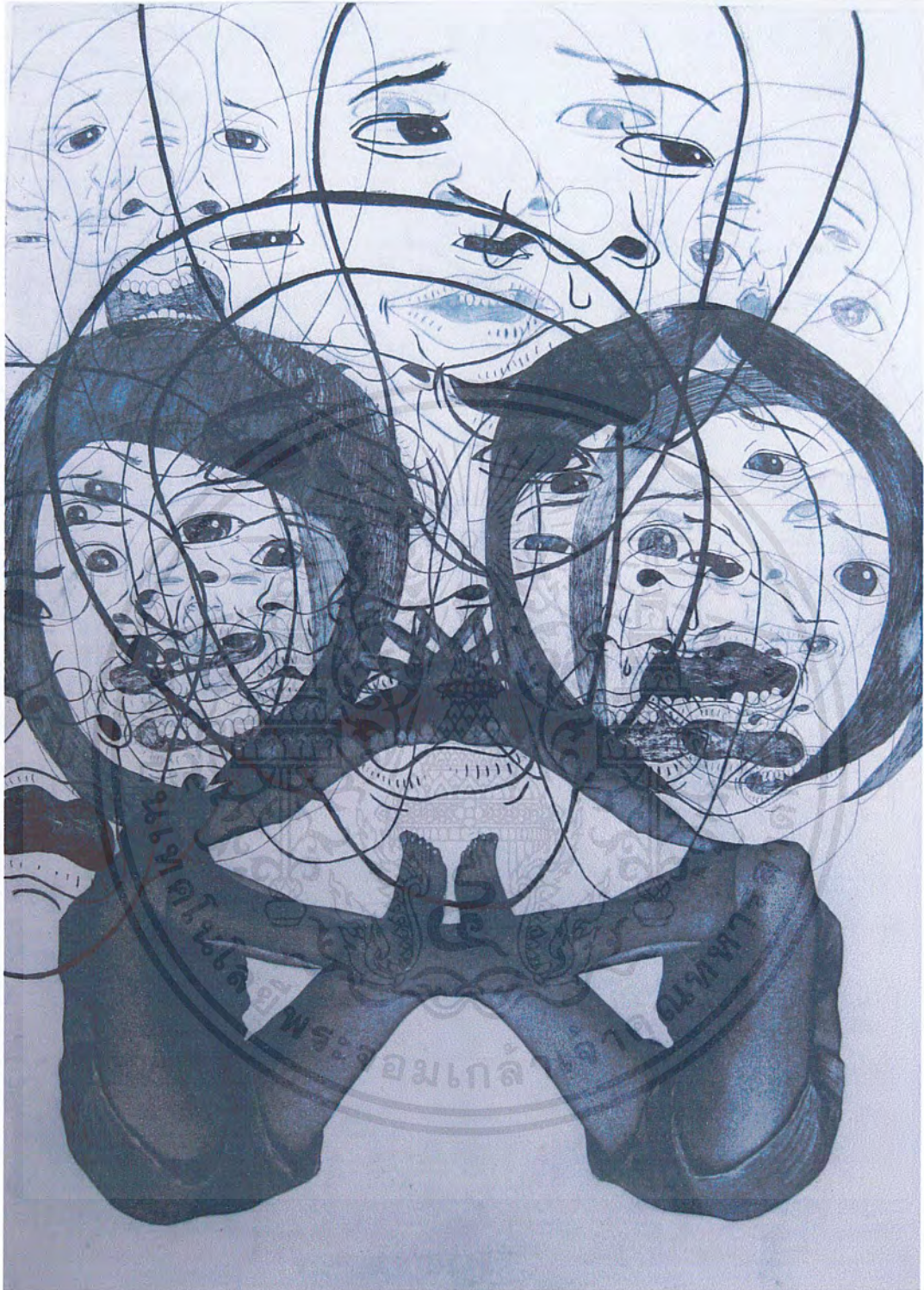


ชื่อผลงาน ความสุขจอมปลอม III, 2554

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ

ขนาด 60x80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ชื่อผลงาน ความสุขจอมปลอม IV, 2554

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ

ขนาด 60x80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ชื่อผลงาน ความสุขจอมปลอม V, 2554

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ

ขนาด 60x80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ชื่อผลงาน ความสุขจอมปลอม VI, 2554

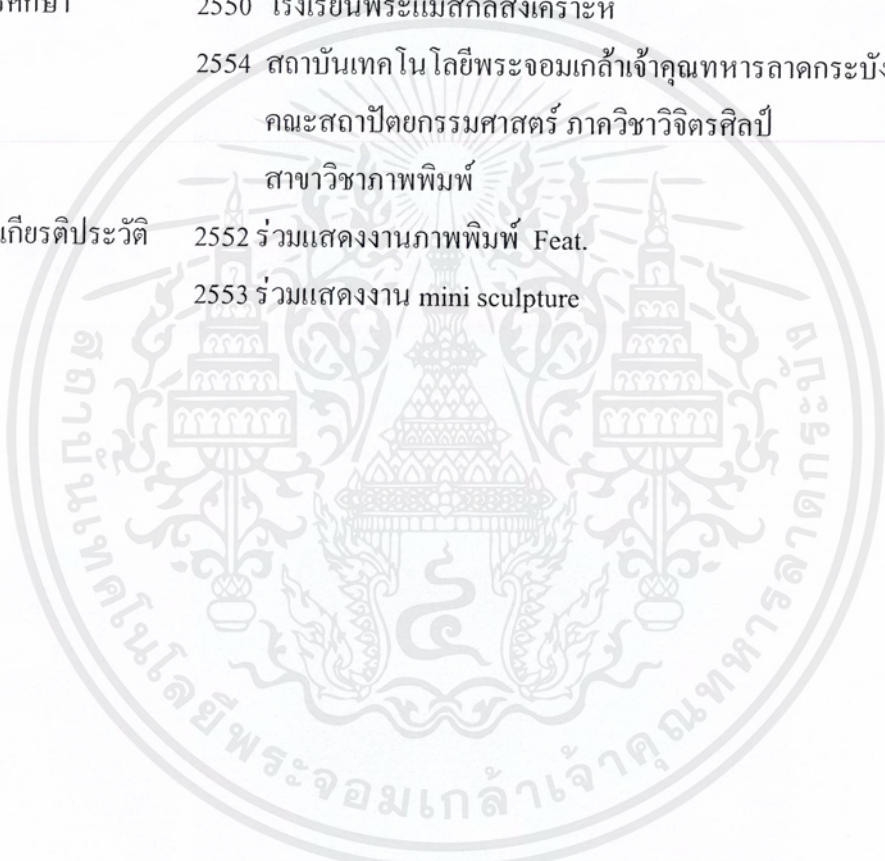
เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ

ขนาด 60x80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวสมพรพิศ มุจรินทร์
วัน เดือน ปีเกิด	11 พฤษภาคม 2532 กรุงเทพฯ
ที่อยู่	6/40 หมู่บ้านบัวทองเกษะ ซอย 2 อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี 11110 โทร.0-2594-6563, 089-660-3887
ประวัติการศึกษา	2550 โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ 2554 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาจิตรศิลป์ สาขาวิชาภาพพิมพ์
รางวัลและเกียรติประวัติ	2552 ร่วมแสดงงานภาพพิมพ์ Feat. 2553 ร่วมแสดงงาน mini sculpture



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้